

دیدى باو له وتارى دڅه باوه‌كان
له شيعرى هاوچه‌رخى كوردیدا ...
سه‌ديق سه‌عيد ځواندزى

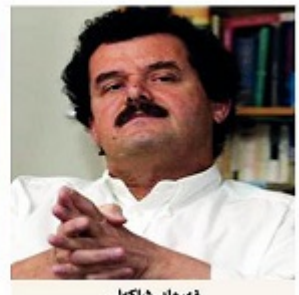
التعريف هو لغة

جہ لالی میڈیا کورم

سہ ماہی پرنسپل

قبر بادشاہ شاہکالی

بـگومان لـکـښـپـښـته وه له هر قـڼـاغـکـي شيعري کوردي و ده رځستني
 نه دگاره هونه ربي و نه ده بيه کاني، پـښـويستی به امان و هـډـهـسته
 کړدنـکـي وردوو ناگايه کي زـږـي مـږـووي و نه ده بي هـيه. بـډـه وه
 لـکـښـپـښـته نه که وـته هـډـه وه. کاتـډـه مـکـښـک يا خود شوناسـښـک، له نه زمووني
 شيعري کورديدا، ده ده يـنه پاـډـه شاعيرـښـک، نه و ده بـډـه له پـهـراوـښـي
 لـکـښـپـښـته وه له شيعره کاني و به راورد کړدنـي به نه زمووني شاعيرانـي
 تر، به نه رگـمـنت نه و شوناسـه ده رځه يـن و بيخه يـنه
 ډـو. بـډـه نمونه: کاتـډـه باس له دږه باوي شاعيرـښـک ده که يـن، ده بـډـه
 ماکه کاني نه و دږه باويـه بـهـلمـښـن، نه ک له پـهـراوـښـي چه ند
 شـډـه کي ساده دي ده شيعريـه کانيـه وه، نمونه يـه کي ساده و باو
 بـډـه يـنه وه و بـډـه چوونيشمان و ابـډـت که نه وانه دږه باون. نه گـهـر دږه
 باوي له نه و واقعيـه باودا، وه خـډـي مایه وه و هـيچ پرسيارو
 تـډـه وانيـډـکي جياوازي دروست نه کړد، ماناي وايه جياواز نيـه. دږه
 باوي له نه و واقعيـه کي باو و داسه پاودا، نه ک هر ډـهـت ده کړـښـته وه،
 به ډـکو به توندي ده که وـته به ريه که وـتنـي هـزيـي و فـهـره نگيـش. دږه
 باوي شوناسـکي ئاسان و ساده نيـه، تاکو بيده يـنه پاـډـه شاعيرـښـک به
 بـډـه وه به نه رگـمـنت ساغي بکه يـنه وه که له کوـډـه نه و شاعيره دږه
 باوه. دږه باوي و اتا ډـهـت کړدنه وه هـمـو نه و نه مـه کـمـه يـه تي و

هزری و ئایینی و ئاید-ل-ژییانهی، ه-نگ-یژی سهردهم-ك دهكهن و بوونه ته نه ریت-كی باو له ك-مه-گه دا. نهزموونی شیعی کوردی، ق-ناعی جیاوازی ب-یوه، له کلاسیزمه وه ب-مانسییهت و -وانگه و دواي -اپه-ین و تاكو به ئ-ستاش دهگات، به-ام ز-ر به دهگمهن لهو ق-ناغانه دا، نهزموونی جیاوازی شیعیی جگه له (نالی وگ-ران) ده بینیت، یاخود شاعیر-کی دژه باو ده بینین که له دهره وهی ت-وانینی گشتی بیر بکاته وه و شیعر بنووس-ت.

بگره له هه-ند- سهردهمدا، شیعی کوردی له -ووی گوتارو دنیا بینی و ف-م و ناوه-كدا، نه وه-نده له یه کتری نزیک ده ب-ته وه، که هه موویان دوا جار هه-گریی یه-ك گوتاری شیعرین. ب-نموونه: نهزموونی شیعی له دواي نسك-ی ش-ش و ناوه-استی هه فتاكاندا، نهزموون-که -هنگدانه وهی نه وه-ه-ومه رجه سیاسی و سته مه نه ته وه-یه یه که له کورد ده ک-ت. -ووبه ر-کی گه وهی شیعی کوردی لهو سهردهمدا، شیعیی بهرگریی و ش-شگ-ییه، که ده چ-ته خانهی ج-شدان و بزو-نه ری هه سستی نه ته وه-ییانه ی مر-قی کورد، که به -وونی نه مه به گوتاری شیعی هه فتاكانه وه دیاره. واتا شیعر ده ب-ته باب-ه ت-ك ب- -هنگدانه وهی هه-ومه رجی سیاسی و نه ته وه-یی کورد، که هه-ومه رج-کی سهخت و دژوار بووه و تاکی کورد ج-ر-ك له نائوم-یدی و -هشبینی دایده گر-ت. به-ام دواي -اپه-ین، ق-ناعی ئازادیی و -زگاری نه ته وهی د-ته ئاراوه، ئیدی نهزموونی شیعی کوردی لهو ق-ناغه دا، به گشتی ده ب-ته نهزموون-کی خودیی و چیت-هنگدانه وهی نه وه ق-ناغه ك-مه-ایه تی و سیاسیه ناب-ت، که بهر له -اپه-ین ده بینرا. که واتا به گشتی هه موو نهزموون-کی شیعیی، -هنگدانه وهی ق-ناع-کی دیاریکراوه. ئیدی نهزموونی نوو و گوتاری نوو د-ته ئاراوه. نهو شاعیرانه ی له هه فتاكاندا، وهك هاوچه رخ-ك دهردهكهون، به هیچ پ-وه ر-ك نهزموونی نهو کاتیان ب-ئ-ستا، ناچ-ته خانه ی نو-وه. ب-یه هه موو دهرکه وه و سیما یه کی نوو، -هنگدانه وهی ق-ناغه که یه. ب-گومان نهزموونی شیعریش له مه به دهر نییه. ب-یه کات- (وتاری دژه باوه کان له شیعی هاوچه رخی کوردی)* م خو-نده وه، وهك خو-نه ر-کی ئاسایی شیعر، درکم به وه کرد که نووسه ری نهو وتاره، ز-ر به هه-ه له دژه باوی گه یشتوو. بهرله هه موو شت-ك، ده بوو نووسه ری نهو وتاره دیاری بکات که مه به سستی له شیعی دژه باو، کام ق-ناعی شیعییه. چونکه گرنگه له خو-ندنه وه و هه-سه نگا ندنی هه ر ق-ناع-کی شیعریدا، پ-ل-نبه ندی زه مه نی و م-ژوویی بکه یین. شیعی کوردی، به گه-ل-ك ق-ناغدا ت-په-یوه، ب-یه ده بوو نووسه ری نهو وتاره، ق-ناغه شیعییه که ی دیار کردبایه. له لایه کی دیکه وه نووسه ری نهو وتاره، ز-ر سهر پ-ی و -اگوزه ر وه سفی دژه باوی ده کات و ده یبه ست-ته وه به

هه نډك دهركهو ته و خهسه ته تي كځمه لايه تي ووكهش، به بڼه ئه وهی له ئاستي هزري و پاشخاني ښځيري و فرهه نځيدا، له مانا قوو له كاني دژه باوي گه يشتبڼه. ئه و له پڼناسه دژه باويده ده ښځه: نه گهر بمانه و ښځه پڼناسه دژه باوي بكه يڼه واه: ((هه موو قسه وهه سوكهوت و داب و نه ريت و ياساو ښځه سا گه له ك له همر كځمه لگايه كدا هه بڼه و خه كه كه په يڼه وهی له بكه، ئه وه شته باوه كان، ههر كه سكهيش دژي ئه مانه بڼه و په يڼه وهی نه كات ئه وانه دژه باون)).

له ره وه زځر به ووڼي دهرده كه و ښځه، كه نووسه ري و تاره كه، چنه به ساده يي له ماهيه تي دژه باوي گه يشتووه، ئايا ههر كه سكه دژي نه ريت له، خاسيه تكي كځمه لايه تي، دياره ديه كي گشتي و ميللي وه ستايه وه دژه باوه؟ له كځمه لگي ئه مه دا، هزاران كه س په يڼه وهی ئايڼ ناكه و نو ځر ناكه، ئايا ئه وانه دژه باون؟ هزاران كه س پڼشاكي كوردي نه ته وه يي خځيان نا پڼشن و لاسايي ښځه ژئاوا ده كه نه وه و په يڼه وهی نو ځر مډللي شوه و جهسته ده كه، ئايا ئه مانه دژه باون؟ هزاران كه س ياسا جبه جځ ناكه، له گڼ پي سوور ده ده، ئايا ئه مانه دژه باون؟ ئه گهر دژه باوي لهو خاسيه ته بچووكانه كورت بكه يڼه وه، ئه واه به دڼيا ييه وه نيوهي كځمه لگي ئه مه دژه باو دهرده چڼه كه له استيدا وانيه. دواتر ئايا دژه باوي له شيعردا، هه مان ئه و دژه باوييه ده گه يه نه ت كه له وو به ري كځمه لايه تي و ميللي كځمه لگي ئه مه دا هه يه؟ له استيدا، دژه باوه كان هه رگيز شوڼ و جځگه يان له نه و كځمه لگي نا بڼه وه. دژه باوه كان وهك ته نه كي نام، كه باوه كان به هه هه و مه ترسي به سر ژيان و دنيا بيني خځيان ده يان بين، دژايه تي ده كرڼ، هت ده كرڼه وه، فڼه دهرڼه دهره وهی بازنه ي ژيان و بوونه گشتيه كه. ههر كا تڼك دژه باو له سهر بهه دا، زځر به توندي به گژي دادڼه وه، تا هه هه وهی نه مانيش. كا تڼ (عه بدولخالق مه عروف) كڼه بڼك ده نووسڼه له باره ي كځمه يي كورده واريه وه، چونكه به چوونه كاني دژه باو بوون و له گه باوه كاني كځمه لگي يه كينه گرته وه، سهره نجام به ماوه يه كي كه م دواي به او كورده وهی كڼه بڼه كه ي شهيد كرا. دژه باوي جياواز كه و تنه وه يه له بير كورده وه. هيج دژه باو له سهره هڼادات، ئه گهر مرځ له وانين و بير كورده وه دا به كردار دژه باو نه بڼه.

دژه باوي جياواز كه و تنه وهی سيما و والهت و نمايشي جهسته يي نيه، به كو به و ابوون و پره نسيپي هزريه. دژه باوي ته نها دروشم نيه، به كو شوه يه كي ديكه ي بير كورده وه و وانينه. مه گهر چنه سا له مه و بهر، خانمه شاعيرك ئيديعاي ئه وهی ناكرد كه دژه باو ترين ژنه، كه چي دهركهوت باو ترين و كلاسيكي ترين و ميللي ترين ژني

نـو ئـو کـمـهـگـهـیـه؟. ئـو شـاعـیرـانـهـی نووسـهـر له وتـارـهـکـهـی خـیدا به
نـمـوونـه هـناوـیهـتـهـوه (جـگـه له سـهـبـاح هـنـجـدـهـر) هـهـمـوویـان شـیعـریـان له
نـو ئـمـهـدا خـو نـدرـاوـهـتـهـوه و هـهـزارـان خـو نـهـر به شـیعـرهـکـانیـان له
کـاتـی خـیدا سـهـرـسـام بـوونـه. له کـاتـی کـدا شـاعـیری دـژه باو،
هـهـرگـیزنا بـتـه بهـشـک له ئـهـقـی گـشتـی و مـیلـلی کـمـهـگـه. سـهـرـنـج بـدـهـن،
سـهـبـاح هـنـجـدـهـر وهـک شـاعـیر کـی جـیاوـاز نهـک دـژه باو، ئـهـزـمـوونـی شـیعـری
چـهـند له پـهـراوـنـه دایـه، چـهـند دـژایـهـتی دـهـکـر بـت، چـهـند هـت دـهـکـر تـهـوه،
چـونـکه لهـگـه بـیرکـردنـهـوه و وانـینـی گـشتـی هاو کـک نا بـت. مـهـحـا هـ
شـو بـنی دـژه باو کـ له نـو بـیرکـردنـهـوه و وانـین و بـسـای باودا
بـبـتـهـوه. ئـیدی مـن نـازانـم ئـو شـاعـیرانـه له کـو دا دـژایـهـتی کـران و
هـت کـرانـهـوه؟ ئـهـگـه هـهـو سـتـک بهـرامـبـهـر ئـو شـاعـیرانـه
و هـرگـیرا بـت، ئـهـوا له دوا کـهـوتـووی کـمـهـگـه ئـمـه بـووه لهـوکـاتـدا،
نـهـک له ئـهـزـمـوونـی شـیعـری نا باو. مـهـگـه ئـسـتا لهـتـیف هـهـمـهـت وهـکو
هـهـفـتـاکـان و هـهـشـتـاکـان دـهـخـو نـر تـهـوه؟ ئـمـه شـاعـیرانـه له کـو دا شـتـکـی
جـیاوـازیان نووسـی، له دـهـرهـوهـی ئـهـقـلی باوی کـمـهـلـگـه بـت؟ به
پـچـهـوانـهـوه جـگـه له ئـهـزـمـوونـی سـهـبـاح هـنـجـدـهـر که ئـسـتـاش بهـردـهـوامـه،
هـهـریـهـک له جـهـلالـی مـیرزا کـهـریم و شـاکـهـلی و هـهـمـهـت، وهـک هـهـر شـاعـیر کـی
دیکـهـی کـورد، شـیعـرو دنیـابـینـیان له چـوارچـوـهـی هـهـمان ئـو ئـهـزـمـوونـه
شـیعـریـهـدایـه بهـمـ به وانـینـی جـیاوـازکـه له دوا گـرـانـهـوه دـهـست پـ
دـهـکـات و دـر دـهـبـتـهـوه تا ناوـهـا سـتی هـهـفـتـاکـان. بـگـره فـهـرهاد شـاکـهـلی
و لهـتـیف هـهـمـهـت، هـهـردووکـیـان زادهـی یـهـک قـناغ و زهـمـهـن و شو بـن و
ئـهـزـمـوونـی شـیعـرین، دوا جـاریـش سـفـیگـهـری دـهـبـتـه بهـشـک له گـوتـاری
شـیعـریـان. تـهـنـانـهـت بـ چـوونـهـکـانیـشـان زـر له یـهـکـتریـهـوه نـزیکـه و
خـشـیان به ئـهـزـمـوونـی کـی جـیاوـاز له وانـگـه دادـهـنـن.

ئـهـگـه دـهـنـگی نو بـش بن بـ قـناغ و سـهـردـهـمی خـیان نو بـوونـه. یـهـکـک
له گـرـفـتهـکـانی ئـو نووسـینـه ئـهـوه یـه، که وـرـای ئـهـوه یـه زماـنـی کـی
سادهـو ساکار، له دـهـرهـوهـی زماـنـی لـکـکـیـنـهـوه یـه ئـهـدهـبی نووسـراوه،
هاوکـات بهـر بـ چـوونـی سـهـیرو نـالـیـکـیش دـهـکـهـوین، به بـ ئـهـوه یـه
نووسـهـری وتـارـه که تـوانـیـبـتی له ووی ئـهـرگـمـنـتیـهـوه بـ چـوونـهـکـانی
بـچـهـسـپـنـت یان ساغ بـکا تـهـوه. لهـگـه لـکـشـو بـنی وتـارـهـکـه یـه، بـ چـوونـهـکـانی
پـارادـکـسی گـهـورـه یان تـدایـه. ئـهـگـه ئـو شـیعـرانـه یـه ئـو نووسـهـره لهـو
وتـارـه دـر دـژه یـه خـیدا، به نـمـوونـه هـناوـیهـتـیهـوه وهـک شـیعـری دـژه باو
بـناسـنـین، ئـهـوا جـگـه له بـ ئـاگـایـه کـی گـهـوره ی نووسـهـری ئـو وتـارـه، له
ئـهـزـمـوونـی شـیعـری کـوردی و دنیـابـینـی شـاعـیرانـی کـورد، هـیچـی تـر
ناگـه یـه نـت. چـونـکه بهـشـک له شـیعـری ئـو شـاعـیرانـه یـه ئـهـوه نـمـوونـه
هـناوـیهـتـیهـوه، له شـیعـری شـاعـیرانـی پـشـووتـریش دـهـبـینـر، ئـهـگـه
شـیعـره کـانی جـهـلالـی مـیرزا کـهـریم که بـ شـشـی چـواردهـی تـهـمـمـوزی

نووسیوه، یاخود ئەو دیدە ئەنتەرناسیە ناڤییه بە نو و دژە باو بزانی که له بهشکی شیعری ئەو شاعیرە داھێنەرە هەیه، ئەوا دەبێ گومان بکەین که خالید عەبدل، له مژووی شیعری کوردی به ئاگا بێت. له بهر ئەوهی گۆران، زۆر پێشی جهلالی میرزا کهریم، شیعری بێ شێشێ چواردهی ته‌ممووزو چه‌پ و ئازادیخو‌زانی دنیا نووسیوه. ئیدی نازانم دژە باو چییه و چ‌ئ‌ه‌؟ ئەگەر گوتارێکی سیاسی یان ک‌مه‌ایه‌تی، چه‌ندین جار له ئەزموونی شیعریدا، به دنیا‌بینی جیا‌واز ببین‌ت، ئیدی مانای وایه تیمه‌یه‌کی باوه نه‌ک نا باو. ئەو شاعرانه‌ی نووسه‌ری ئەو وتاره، وه‌ک نموونه‌یه‌ک ب‌ دژە باوی له شیعری هاوچه‌رخێ کوردیدا، به ت‌گ‌ه‌یشتنی خ‌ی ه‌ناویه‌تییه‌وه، نه‌ک شیعری دژە باو نین، به‌کو له ئەزموونی شیعری کوردیدا، نموونه‌ی لهو ش‌وه‌یه ز‌ره. ده‌بوو نووسه‌ر، ورد‌تر و به نموونه‌ی به‌رجه‌سته‌یی زیات‌ر، ئەو ت‌زه‌ی خ‌ی وونب‌کردایه‌وه که دژە باوی چییه و ئەو شاعیرانه چ‌ن س‌رقا‌ف‌ه‌ی شیعری دژە باون. نه‌ک به چه‌ند ا‌قه‌کرد‌ن‌کی ساده و سا‌کارو چه‌ند ب‌ چوون‌کی دژ به یه‌ک، باسی ئەو شاعیرانه ب‌کات. چونکه نووسه‌ر به ته‌نها باسی ئەو شاعیرانه‌ی کردووه. ئەو ده‌ت‌ت‌: ((ه‌ریه‌ک لهو چوار شاعیره، شیع‌ره‌کانیان ت‌ز‌ک له ده‌قه‌کانی پ‌ش‌خ‌یان گ‌ران‌ت‌روکه‌م‌ک‌یش ئا‌ز‌بوونه)).

ئەگەر دژە باوی په‌یه‌نه‌کردنی سا‌گ‌شتیه‌کان ب‌ت، وه‌ک ئەو له پ‌ناسه‌ی دژە باوی ده‌ینووس‌ت، مانای وایه، خ‌ی ب‌چوونه‌کانی خ‌ی ه‌ت ده‌کاته‌وه. چونکه مانای چییه، شیع‌ره‌کان که‌م‌ک‌ ئا‌ز‌ت‌رو ت‌ز‌ک‌یش گ‌ران‌ترن له شیع‌ره‌کانی پ‌ش‌خ‌یان؟. ئەگەر واب‌ت، ئەم شاعیرانه ه‌یچ دا‌ب‌ان و مه‌ودایه‌کیان له ووی شیع‌رییه‌وه، له ن‌وان خ‌یان و شاعیرانی پ‌ش‌خ‌یان نیه. ئەم به‌رده‌وام ده‌ب‌ت و ئەم‌جاره‌یان ده‌نووس‌ت: ((ئ‌م شاعیرانه نه‌یان‌ه‌شت‌وو‌ه ئا‌گری کو‌ده‌تا دژە باویه‌که‌یان ب‌کو‌ژ‌ته‌وه و به‌رده‌وام دیوه‌خانی شیعری خ‌یان گ‌رم کردووه)). شیع‌ر، قسه‌ی نه‌سته‌ق و ح‌یکایه‌ت و گ‌ڤ‌انه‌وه‌ی به‌ر‌ئا‌گردان نیه، تا‌کو دیوه‌خانی پ‌ گ‌رم ب‌ک‌رت. شیع‌رو دیوه‌خان، ئاسمان و ئ‌سمان دو‌ورو دژ به یه‌ک‌ترین. ئەگەر ئەمانه دیوه‌خانی شیع‌ریان به‌رده‌وام جمه‌ی ها‌تب‌ت، مانای وایه با‌وت‌ترین شاعیرانی سه‌رده‌من. به په‌نجه‌ی ده‌ست ده‌ژ‌م‌رد‌ن ئەوانه‌ی له شیع‌ری سه‌باح ه‌نجده‌رده‌گ‌ن، ئیدی نازانم نووسه‌ر چ‌نی بو‌ری ئەوه‌ی ه‌یه ب‌چوونی لهو ش‌وه‌یه ده‌رب‌ب‌ت. ل‌ره‌دا وه‌ک خو‌نه‌ر‌کی ئاسایی شیع‌ر، له باره‌ی ئەو شاعیرانه‌وه بی‌رو ب‌چوون و وانینه‌کانی نووسه‌رده‌رباره‌یان، چه‌ند سه‌رنج‌ک ده‌خه‌ینه و و به‌راوردی یه‌ک‌تریان ده‌ک‌ین، به مه‌به‌ستی ده‌رخستنی ه‌ه‌ه‌ و ت‌وانینی نابابه‌تی ب‌ ئەزموونی شیع‌رو ئەو شاعیرانه‌ش.

جهلالی میرزا کهریم

بـگومان ئەگەر بەوردی لە سەر وتارەکی خالید عەبدل بوەستین، دەبینین کە لە دوو تووکی ئەو نووسینەدا، هیچ پەڕە نەدییهکی بابەتی و ئەرگانیکی لە نـوان یتە و دەربـارەکان نییه، ئەو بـ چوونـێک دەردەبـێت، کەچی دوا چەند دـێژێک ئەو بـ چوونـێکی تـکە و دەستـتەو. ئەم نووسینە لە ئاستی مانا و گوتاردا، نووسینـێکی تـکە و پـکە و لە زـر شوـندا پارادـکسی گەورە، بـ چوونی ناواقیعی و نالـژیکی دەبینین کە دەلالەتە لەوەی ناوبراو بـ ئاگایە لە مـژووێ شیعری کوردی کە سەرەتایتـرین بنەمایە بـ شـقەکردنی ئەزموونی شیعری شاعیران و قـناغەکانی شیعری کوردی. ئەو هەوـدەدات بە هەندـێک بـ چوونی سادە و دەربـارینی پەخشانییهو، ئەو بەسـلمـێت کە بـسی دژە باوی لە شیعری هاوچەرخی دەکات، کە لە ئاستیدا ئامانجەکی نەپـکاوه. نووسەر لەبارە (جهلالی میرزا کهریم) هه ده نووسـێت: ((لە ناو دژە باوەکاندا جـلالی میرزا کهریم پـشـنگە، یەکەم کەس بوو شیعری لەو جـرە نووسیوه، مـرکی خەسـتی قـناغی شیعری (پاراستوو). دەپرسین، ئەگەر شاعیرـێک مـرکە گشتیی و خەسـتەکانی قـناغـێکی دیاریکراوی شاعر بـارـێت و شاعرەکانی وەك شاعیرانی تر هـنگدانەوی قـناغە کە بـت، دەکرـێ بـن شاعیرـێکی دژە باوه؟ لە کاتـێکدا وەك باسـمان کرد دژە باوەکان لە دەرەوی بازنە باون؟ گومانم هەیە ئەو نووسەر بە وردی خەرمـانی شیعری ئەو شاعیرانە خـوـندبـتەو، چونکە ئەگەر شارەزا بوایە قسە لەو شـووی نەدەکرد. بـ نمونە دە نووسـێت: ((شـعری سەردەمی پاشایەتی زیاتر بەرەو خـوازە چوو). یەکەم جـارە وەك خـوـنەرـێکی شاعر، گوـبـیستی دەستەواژە (شـعری سەردەمی پاشایەتی) دەبـم، کە دیارە مەبەستی ئەو شاعرانەن کە دەچنە ئەو سەردەمی سیاسی و مـژووپییهو. بەـلام ئایا شیعری سەردەمی پاشایەتی، یەك قـناغ و یەك جـر شاعرە؟ سەردەمی پاشایەتی لە ساـی 1921 دەست پـ دەکات تا کو 1958. بە درـژایی ئەو ماوهیە، شاعیرانی وەك: ((پیرەمـرد، بـکەس، گـران، شـخ نوری، ئەحمەد موختار جاف، دـدار، دـزار، کامەرانی موکری)) و زـری تـریش دەردەکـون و بەرھەمی ئەو قـناغن و شاعیران نووسیوه. دواتر دەکرـێ بـن ئەمە چ پەڕەندی بە جـلالی میرزا کهریم هەیه کە خـی دەـت، یەکەم شاعیری دژە باوه کە لە ساـی 1958 بـ یەکەم جـر شیعری نووسیوه. ئەمە لەلایەك لەلایەکی ترەو، ئەو نمونە شاعیرانە خالید عەبدل وەك دەقـێک بـ قـکردنی شیعری ئەو شاعیرە دەیانـتەو، شـتـکی ئەوتـی دژە باویان تـدانییه.

شاعرەکانی ئەو شاعیرەش، لە ووی فـمی شیعرییهو دەتوانم بـم

در ژکراوهی ئه و فـ مـه شیعریه یه که گـ ران دا هـ نهریه تی. بهـ مـ بهـ مـه به و مانایه نییه که ئه م شاعیره، شاعیر کی نو نییه. جهلالی میرزا کهریم، یه کـ که له شاعیره به تواناو هاوکات گومناوه کانی شیعری کوردی. ئه م شاعیره که له دامه زر نهرانی گرووی و وانگه یه، له هه فتاکانی سه دهی و ابردوو، ده نگ کی دیاری شیعری کوردی بووه، بهـ مـ به داخه وه له باره ی ئه و شاعیره وه هیچی ئه و تـ نه نووسراوه جگه له هه وـ هـ جوان و بهرچاوه کانی هه ردوو نووسه ران (عه تا قهره داغی و سه باح و نه جده ر) که ئه مه ی دوا یان کـ مـ هـ شیعره که شی سه رله نو به پـ شه کییه کی جوانه وه چاپ کرد تـ وه. من نامه و تـ له م وتاره دا له سه ر ئه و شاعیره بوه ستم، چونکه نیازمانه به سه ربه خـ یی له نووسینـ کی تایبه تدا تیشکی بخه ینه سه ر. شیعره کانی ئه م شاعیره، له باره ی نه ته وه و نیشتمان وخه می مرـ فـ به گشتیه، وشه و دهسته واژه ی شیعری ناسـ و جوان له شیعری ئه و شاعیره ده بینین. په یوه ندیه کی قووـ له نـ وان زمان و باری دهروونی شاعیر هه یه و ئه مه شـ هـ نگدانه وه ی له سه ر زمان ی ده ربـ یی شیعره کان هه بووه. ئه م شاعیره که یه کـ که له دامه زر نهرانی و وانگه، ده نگ کی دیاری هه فتاکانه، دوا ی ئه وه ی ئاواره ده بـ ت و له ئه مه ریکا ده گیرسـ ته وه، ئه زموونی شیعری ووی له کزی ده کات و پاشـ اپهـ یـ که دـ ته وه کوردستان، به داخه وه مه رگ مه ودای نادات و دووساـ کـ دوا یـ اپهـ یـ ده مرـ تـ شیعره کانی ئه م شاعیره ش، به شـ کی زـ ریان هاوشـ وه ی شاعیرانی ئه وکات، ده چنه خانه ی شیعری سیاسی و بهرگری و خه مه گه وره که ی نیشتمان. بـ یه له گهـ لـ که له شیعره کانیدا، ده نگ ی تووـ هی و هاتنه وه به گز سته می نه ته وه یی تـ دایه. خالد عه بدل له وتاره که یدا، له باره ی ئه م شاعیره وه، هه ندـ که بـ چوونی ههـ هـ ده رئه بـ ت، که پـ ویستیان بهـ استکرده وه یه. له م باره یه وه ده نووسـ تـ: ((جهلالی میرزا کهریم پـ شه نگ ی شاعیره دژه باوه کانه، یه که م جار له سا ی 1958 شیعری نووسیوه، که پـ شتر به و ته کنیکه نه نووسراوه، ئه و له شیعری (دووچاوی) که به بـ نه ی چوارده ی ته مموزه وه نووسراوه دهـ تـ: _

بـ ژ ی تازه له خاـ ههـ هات
له کوختی پیاوی چه وساوه،
له تاریکی هـ شی زیندان
له و دایکه هـ هـ کوژراوه
به یانی نوـ

خـ ری ههـ هات

بنووسی وتاره که له باره ی شیعری دووچاوی ئه م شاعیره بهرده وام ده بـ ت و دهـ تـ: ((خـ ر له و دایکانه ههـ هات که هـ کانیا به دهستی دیکتا تـ ر کوژرا بوون، ببوونه مه شخهـ ی ئه و هـ شه. شاعیر له شه فافیه تی

شيعره کي سهرکه وتني به ده ست هـ ناوه، که هه تا ئو کاته هيچ شاعير کي کورد به و شـ وازه شيعري نه نووسيوه، دووره له شـ وازه شيعريه باوه کاني ئو سهرده مه، شـ وازه کي ئم نه عه روزه نه جوت سه روايه بهـ کو ئازاده)). هه رته نها ئو چند پهـ ه گرافه که ئـ مه له نووسينه کي ئم نووسه ره مان وهـ نموونه هـ ناوه ته وه، ده ريده خات که ئم بهـ زه چـ بـ گايه کي گه وره ي هه يه له شيعرو ئه زمووني شيعري کوردي. ئـ ستا، نه ريتـ کي خراپ له نـ و بهـ شـ کي زـ ري نووسه راني ئـ مه هه يه، ئه ویش ئه وه يه که واده زانن مه لای دوانزه عيلمن و له هه موو شتـ کـ ده زانن، که له ـ استيدا وانيه. بنووسي ئم وتاره، له ساـ يـ 1958 وه باسي ديکتاتـ ريه ت ده کات. بهـ وای ئه و، ئه و شيعره له دژي ديکتاتـ ريه ت بووه. به وه دا ده رده که وـ ت که ناوبراو بـ ئاگايه له مـ ژووي سياسي عـ راق و که چي قسه شي له باره وه ده کات. له ساـ يـ 1921 تا کو 1958 عـ راق پاشا په تي بووه، مـ ژووي ديکتاتـ ريه ت له عـ راق، له گهـ ده ست به کاربووني به عس و سه دامی خوـ نـ ژـ له ته ممووزي 1979 وه ده ست پـ ده کات. ئه مه مـ ژووه و دهـ بـ بيزانـ ت. ئيدي نازانم مه به ستي خاليد عه بدل کامه ديکتاتـ ره؟ بـ چي ناوي نهـ هـ ناوه؟. له لايه کي ديکه وه، ئه گهر نووسيني شيعر بـ چوارده ي ته مووز به دژه باوي بزاني، ئه و گـ رانیش شيعري بـ ئه و شـ شـ شه نووسيوه ته نانه ت شيعرـ کي هه يه که له هه مان ـ ژدا نووسراوه. گـ ران له و شيعره يدا دهـ تـ:

ده نگـ کي دوور

دوور... ئـ جگار دوور

به ئاسته مـ کـ ئه گاته ژوور

ئهي ده نگی دوور... به ئه سته مـ کـ ئه گه يته ژوور.

ئاخـ سپيت يان ـ هـ ش يان سوور؟

(ديواني گـ ران لا 206) بـ نه ي چوارده ي ته مووز، که کـ تايي به ـ ژـ مي پاشايه تي و کـ نه په رستي هـ نا، بـ نه يه کـ نيه دژه باوبـ ت، گهـ لـ کـ له شاعيرانى ئـ مه به و بـ نه وه شيعريان نووسيوه، جه لالی ميرزا که ريميش وهـ هه ر شاعيرـ کي ديکه، که وتـ ته ژـ ر کاريگه ريه تي ئه و ـ ووداوه و ئم شيعره ي نووسيوه. دواتر يه کـ کـ له هـ هـ هه ره زه ق و دياره کاني ئم نووسه ره ئه وه يه که بـ وای وايه تا ئه و کات، واتا 1958 هيچ شاعيرـ کـ به فـ مـ ئازاد شيعري نه نووسيوه، بهـ کو به عه روزو کـ شـ و سه روا شيعر نووسراوه، بهـ ام شيعري دووچاوي جه لال، شتـ کي نوـ يه. هه رکه سـ کـ ئه لف وبـ يه کي سه ره تاي له باره ي شيعرو ئه زمووني شيعريه وه بزانيـ ت، ههـ يـ وه ها ناکات. لای خاليد عه بدل، شيعري ئازاد له جه لالی ميرزا که ريمه وه ده ست پـ ده کات نهـ کـ گـ ران، که ئه مه ش داھـ نـ کي تازه يه له شيعري کورديدا. ئم نووسه ره، ئه گهر که مـ کـ

ئەرك بىك شىت وبىگە تەوہ سەر دیوانەكەى گىران، ئەوكات دەزان ت كە
 چىن لە سا ئانى بىست و سىيەكان گىران شىعرى بەو فەمە ئازادەوہ
 نووسىوہ وخشى داھ نەرى شىعرى ئازادە لە مژووى ئەدەبى
 كوردى. دیوانى گىران، لە ووى فەمە شىعرييەوہ پىن لە نموونەى ئەو
 شىعرانەى كە خالید عەبدل وەك ئەرگەم ئىنتىك بى سەلماندى
 بى چوونەكانى لە بارەى شىعرى دژە باوى كوردى نووسىوہ تى. شىعرى
 ئازاد لە گىرانەوہ دەست پى دەكات و ئىستاش درژەى ھەيە، ئىدى
 نازانم چىن ئەو باوہى واىە كە جەلالى مىرزا كەرىم، داھ نەرى
 فەمە شىعرى ئازادە. ناوہى كى ھەردوو شىعرەكەى گىران و جەلال،
 گوزارشت لە ھەھاتنى خەرى نوھى شىشى چواردەى تەممووز و واقىعەكەى
 تازەى ژيانى سىياسى و كەمە ئايەتى عىراق دەكەن. ئەمەش بە بىواى من
 وەك خو نەرك شتەكەى ئاساييە. چونكە شىعرى ئەو قەناغانە بە گشتى،
 ھەنگدانەوہى ھەمەرجى بابەتى و كەمە ئايەتى ئەو سەردەمە
 بووہ. ئەمە نە دژە باوييە نە جياوازى. ھەر لە درژەى گوايە
 افەكردنى شىعرى دووچاوى ئەم شاعىرە، نووسەرى وتارەكە جەلوى بى
 خەيا ئەكانى شل كەردووە و ئەمجارەيان دەنووسەت: ((جوانى ئەم شىعرە
 لەوہ داىە، كە ھىچ بە شەكى بەسەر بەشەكەى ترىدا زان نىيە)). سەرنج
 لەوگوزارشتكردنە بدەن، زان بوونى بەشەكانى شىعر چ مانايەكە ھەيە؟
 بە ئام بابەتەين تا ئەرە ئاساييە، چەند دىك دواتر ئەمجارەيان
 دەنووسەت: ((شاعىر سوودەكەى زەرى لە بەيەكەوہ گىردان
 وەرگرتووە، يەكەتى بابەت لە شىعرەكەدا ھەيە و بوونى خەى
 سەلماندووە)). بىگومان يەكەك لە خەسەتە سەرەتاييەكانى نووسىن،
 تەواوكردنى مانا و گەياندى ئامازەيە، وەك چىن سەتە لە كەمە
 وشەيەك پەكدەت، كە ھەموويان واتايەك بە سەر يەكەوہ دەبەخشن،
 نووسىنىش ھەمان شەوہيە. ماناى چىيە شىعرەكە پەكانى لە يەكترى
 جياون و يەكەتى بابەتەيشى تەدايە؟ شىعرى نو، چىدەك و ئامان نىيە،
 تاكو لە سەر يەك ھەمەگەى گەنەوہ بىوات، شىعرى نو، شىعرى كلاسىك و
 چوارىنە و غەزەل نىيە، كەش و سەرواى ھەبەت و دىك ئەوى تر تەواو
 بكات، شىعرى ئازاد لە زەركاتدا، دەكرە وەك بونىادەكەى بەسەر يەكەوہ
 بخو نەرتەوہ و ھاوكات ھەروەنەيەكەش بە جياواز. ئەزموونى شەركە
 بىكەس، پە لە نموونەى ئەو شىعرانەى كە لە يەك كاتدا لە ووى
 كە پەيەوہ و لە ووى كەى بىناى ھونەرى دەقەكەشەوہ، بە جياواز لە
 يەكترى بخو نەرتەوہ و ماناش بە دەستەوہ بدات.

ئەمە سىمايەكەى شىعرى ھاوچەرخە. خا كە دىكە ھەر پەيوەست بە
 ناوہى كە ئەم وتارەوہ بە بىواى من وەك خو نەرك ئەوہيە، كە ئەو
 شىعرانەى ئەم نووسەرە وەك نموونەى دژە باوى لە شىعرى جەلالى مىرزا
 كەرىم ھەناويەتيەوہ، بە ھەموو لەكدانەوہيەك دەقەكەى ئاسايىن و

هیچ هه‌هه‌ندکی دژه باویان تدا نییه، به‌گشتی شیعره‌کانی جه‌لالی میرزا که‌ریم، شیعی نه‌ته‌وه‌یی و هه‌ندکی‌شیان هه‌نگدانه‌وه‌ی هزری مرقدستی و نه‌ته‌وه‌یی و چه‌پ و بیری چه‌پخوازی و یه‌کسانین. ئە‌گەر نووسینی شیعر، له‌ پ‌ناو بیری چه‌پ و خەم و ک‌شه‌کانی مرقددا به‌ دژه باوی بزانی، ئە‌وا گ‌گ‌ران ده‌به‌ته‌ دژه باوه. به‌شه‌ک له‌ شیعره‌کانی فایه‌ق به‌که‌س له‌ سه‌رده‌می خ‌یاندا، دژ به‌ ئە‌قه‌ی دواکه‌وتوو‌یی و دینی و لاهوتیه، که‌س‌یش نا‌ت به‌که‌س دژه باو بووه. گوتاری شیعی جه‌لالی میرزا که‌ریم، در‌ژ ده‌به‌ته‌وه‌ تاک‌تا شیعی به‌ام به‌ ت‌وانینی جیاواز. ده‌نا له‌ ئاستی فه‌زا گشتیه‌که‌ی شیعر، ده‌توانین ب‌پ‌ین شیعی ئە‌و شاعیره، یه‌که‌یه‌کی نه‌چه‌راوه به‌ یه‌کتری. شیعره‌کان به‌شه‌کی هه‌نگدانه‌وه‌ی واقع‌کی سیاسی و نه‌ته‌وه‌یی و شه‌گ‌گ‌ین. هەر له‌ ده‌قی ((وانینه‌کانی چاوی شه‌قام، تا‌کو شیعی یادو یا‌قوت و شیعی وه‌رزه‌کان و پاشان شیعی اپهرین و خەم‌کی ب‌ک‌تایی)) هه‌ست به‌و در‌ژبوونه‌وه‌ی تیمه‌ی شیعی ئە‌و شاعیره ده‌که‌ین، که‌ دواجار ئە‌ویش ده‌چه‌ته‌وه‌ نه‌و فه‌زای شیعی هه‌فتاکان، که‌ به‌ ک‌مه‌که‌ ئە‌دگاری سیاسی و بابه‌تی و ئە‌ده‌بی ده‌ناسرته‌وه، که‌ هه‌ره دیارترینیان به‌ سیاسیکردنی شیعو نووسینی شیعره له‌ پ‌ناو د‌ژه‌ سیاسی و نه‌ته‌وه‌یه‌که‌، که‌ به‌رجه‌سته کردنی گیانی نه‌ته‌وه‌یی و ج‌شدانی هه‌ستی شه‌گ‌گ‌یری و کوردایه‌تی، به‌ گشتی ناوه‌که‌ و گوتاری شیعی ئە‌و سه‌رده‌مه پ‌ک‌دنن. خالید عه‌بدل، له‌ ک‌کی وتاره‌که‌ی له‌ باره‌ی ئە‌و شاعیره‌وه، ته‌نها دوو‌شیعر ده‌کاته‌ نموونه‌ی دژه باوی له‌ شیعره‌کانیدا و دواتر هه‌ر خ‌شی له‌ میانه‌ی باسکردن له‌و شیعرانه، ئە‌و ب‌چوونه‌ی خ‌ی هت ده‌کاته‌وه. ئە‌و له‌ باره‌ی شیعره‌کانی جه‌لالی میرزا که‌ریمه‌وه به‌رده‌وام ده‌به‌ت و ئە‌مجاره‌یان ده‌نووس‌ت: ((شیعره‌کانی باسی شه‌گ‌گ‌ش و خه‌بات و سه‌ربه‌ستی ده‌که‌ن، ئاو‌نه‌ی سه‌رده‌می خ‌یان)) . سه‌ره‌تا ده‌به‌ ئە‌و نووسه‌ره بزانه‌ت هه‌ر شیعرکه‌ هه‌نگدانه‌وه‌ی سه‌رده‌می خ‌ی بوو، واتا شیعرکه‌ له‌گه‌ ه‌وتی گشتی و به‌ ئاراسته‌ی وانین و بیرکردنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ر بوو، مانای وایه‌ دژ باو نییه‌ و در‌ژکراوه‌ی ئە‌وه‌قه‌یه‌ته‌ گشتی و بینینه‌ گشتیه‌یه، که‌ له‌ ک‌مه‌که‌دا بوونی هه‌یه. شیعی دژه باو، واتا شیعرکه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی وانینی گشتی. ب‌گومان مه‌به‌ست ل‌ره‌دا ئە‌وه‌نییه‌ که‌ شیعرکه‌ هه‌نگدانه‌وه‌ی ئازارو مه‌ینه‌تیه‌کانی گه‌له‌که‌ی به‌ت، ئیدی به‌های شیعی نییه، به‌کو به‌و مانایه‌یه‌ که‌ شیعی دژه باو، واته‌ پ‌چه‌وانه‌ی باوی سه‌رده‌م. ئە‌گەر شیعرکه‌ هه‌نگدانه‌وه‌ی ئاو‌نه‌ی سه‌رده‌می خ‌ی به‌ت، مانای وایه‌ گوزارشت له‌ سه‌رده‌مه گشتیه‌که‌ ده‌کات. هاوکات ده‌به‌ بزانی، باسکردن له‌ سه‌ربه‌ستی وش‌گ‌گ‌ش و خه‌بات، بابه‌تی نو و ناباو نین له‌ شیعی کوردی. به‌کو چه‌مکه‌ که‌ له‌ شیعره‌کانی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیست و به‌ تایبه‌تیش له‌

شیعره‌کانی قانج و بـکەس دەبینرـن، کە باسی سەربەستی و پـشکەوتن و ئازادبوون لە کـۆت و بەندی زیندان دەکەن. کـۆشە نووسەر ئەوەیە، کە نەیتوانیوە بە ئەرگـمـنت دژە باوی لە شیعی ئەو شاعیرانە وونبکاتەو. بە پـچەوانەو، ئەو هەندـک پرس و بابەتی دیکە بە شیعی ئەو شاعیرانە دەبەستـتەو، کە پـشتر لە شیعی کوردی بوونیان هەبوو، کە ئەمەش پووجهـی ئەو تـزەخـی دەکاتەو. بە نموونە گیانی یاخیبوون، چەمکـک نییە لەگە ئەو شاعیرانە هاتـبـتە نـو و ووبەری شیعی کوردی. بـوام وایە شیعی قانج کە باسی ئازادی و زیندان و نەفرەت لە نـکەری بـگـانە دەکات، پـه لە گیانی یاخیبوون و داکـکیکردن لە خود و ناسنامە خود وەک تاکـک. ئەم تیمانە، لەگە قـناغەکانی شیعی کوردی، بەردەوام دەبن و دەبنە بابەتی شیعی. بەشـکی زـری شیعرەکانی جەلالی میرزا کەریم، باسی خەمەکانی مرـق و چەوسانەو و ئازادی و شـش و خەبات دەکەن. واتا دواجار ئەزموونی ئەویش وەکو شاعیرـک، دەچـتە نـو و ووبەری شیعی کوردی لە قـناغـکی دیاریکراودا، کە شیعی سەرەتای هەفتاکانی سەدەـی ۱۸ بردوو. ئەم گوتارە درـژ دەبـتەو تاکو ۱۹پەـین. شیعی کوردی، لە زـربە قـناغەکانیدا، ۱۹نگدانەو ئاـوـنە سەردەمی خـی بوو و گوزارشتی لە واقعی کـمەـایەتی و کەسی سەردەمەکی خـی کردوو. ئەم تایبەتمەندییانە، ناچنە خانە سیمای دژە باویەو کە سەرەتا باسما کرد، کە هەموو دژە باویەک دەکەوـتە بەرھـشی باوەکانەو. نووسەر لەوتارەکیدا، نموونەـی ئەو شیعرە جەلالی میرزا کەریم دـنـتەو، کە باسی کارەساتی ۱۹ژی شەشی ئەیلوول دەکات، کە تەنـت ساـکەشی بە ھـە نووسیوە (۱۹۳۶)ی نووسیوە، لە کاتـکدا ووداوەکە لە ساـی (۱۹۳۰) بوو. ئەگەر ئەو شیعرە بە نموونەـی دژە باوی بزانی، ئەوا دەبـگـران دژە باوتر بـت، چونکە گـران لە ساـی ۱۹۳۲ و بیست و شەش ساـ بەرلە جەلالی میرزا کەریم، شیعی بـ کارەساتی شەشی ئەیلوول نووسیوە. بەگشتی چەمکی وودا، پانتایەکی گەورە لە شیعی کوردی گرتوو و ووداوە سیاسی و کارەساتە نەتەوـی و تراژیدیەکان، ھەمیشە لە گەـلـک قـناغـی دیاریکراودا، بەشـک بوونە لە شیعی کورد. ئەمە لەلایەکی ترەو نابـ ئەوەمان بیر بچـت، ئەگەر ئەم شاعیرە لە سەردەمـکدا، ستایشی شـشی چوار دەی تەممووز و بیرێ چەپخواری کردبـت، ئەوا دواجار لە شیعی (۱۹ژمـرو ۱۹پەـین و خەمی بـ کـتایی) ئەوا شوناسی ئەم دەوـتەـی عـراق، بەشوناسـکی قەحچە دائەنـت. کە ئەمەش ئەو پەـی تووـەبوون و حاشاکردنە لە دەوـتـک کە ناوی عـراقە. جەلالی میرزا کەریم لەو شیعرەیدا، پانـمـای ستم و ئازاری نەتەو و نیشتمان بەرجەستە دەکات و تا ئەو پەـی، داکـکی لە کوردبوون دەکات. بە بـوای من شیعی ئەم

شاعیره، له سهر ئاستی زمان و دهربښی شیعری، شیعری نوښت و
 ئستاتیکایهک له زمانې نهو شاعیره هیه، که ښه نځاندنهوې نهو زمانه
 ښووت و واقعی و نایدل ښه نیه، که له شیعری هه فتاکاندا
 دهبینرښت. له زمانې شیعری نهو شاعیره دا، دهیان دهربښت و
 دهسته واژه شیعری جوان دهبینرښت، که خالید عه بدل ځی ل
 بواردووه. جهلالی میرزا کهریم، به ښه وای من بهوه دا نابښته دژه
 باوی سهردهمی ځی که شیعری ښه حزبی شیوعی و چواردهی تهمموزو
 کاره ساتی شهشی نهیلوول نووسیوه، وهک نهوې نووسه ری وتاره که تڼی
 گه یشتووه، به ښه کو بهو جوانکاریه ی زمان و نهو په یوه نځاندنه ی ښوان
 زمانې شیعری وق ښه ناغه که دا هیه، نو ښه گهر ځی سهردهمی ځی بووه. له
 شیعری نهو شاعیره دا، چه ندین وشه شیعری جوان دهبینرښت، که تا
 ئښتا له شیعری نهوې دواي ښه ښه ښه یو، زمانې شیعری جهلالی
 میرزا کهریم، له سهد لاه جوانترو ښه ماناترو سهرنج ښه اکښتړه، له
 شیعری زښه شاعیره گه نج و به ناو نهوې نوښت نهو سهردهمی
 مډلښه یه و ته نانت شاعیره هاوچه رځه کانی ځی شې. ښه نمونه نهو
 شاعیره له هه فتاکان، نهو وشه شیعری یه به کار ه ښاوه: (لکاوی
 دیواری ه ښه/ گه رووی زام/ ژه نگی تاوان/ چرپه ی تفت/ سپاره ی چلک/ سنگی
 خهزان/ کښه گه ی زام/ دهو ښه تی قه چپه/ نهو ردو وگای دښه/ سا ښه نامه ی
 زوښم/ کیشوهری مردن/ شپه ی خوښ/ قرد ښه لمی گوښه گه نم/ سهو ښی پرچ/ نمه ی
 چاو) نهو مانه و گه ښه وشه تر که ئستاتیکایه کیان به شیعره کانی
 نهو شاعیره داوه، و ښه رای نهو په یوه نځاندنه سایکښه ښه یه له ښوان
 زمانې شیعری و دهر وونی شاعیر هیه. نهو ښه نامانه وښت، لهوه زیاتر
 له باره ی نهو شاعیره وه بدو ښت، که خوا یار ښت په ښه ژه ی نووس ښه ځی
 داهاتوومانه. له کښه تاییدا نهو ده ښم، نهو گهر شیعره کانی نهو
 شاعیره، ښه نځاندنهوې دهر دو ژانی میلله ته که ی ښت، وهک نهوې
 نووسه له دهره نجام نووسیویه تی، نهو ښه گومان شاعیر ځی دژه باو
 نیه، چونکه شیعری شاعیرانی هه فتا به گشتی، ښه نځاندنهوې
 ئزاره کانی نهو تهوې نهو ښم.

له تيف هه مهت

[illegible]

ئەمە شیعەرلەك بنووسىن، لاساىى نالى و ئەحمەدى خانى ومەلای جزیری
 بکەینەوه)). با لەوه گەلەین کە ئەك لەتیف ھەمەت، بەكۆ ھیچ
 شاعیرلەكى كورد، ئەك ناتوانەت وەك ئەحمەدى خانى بنووسەت، بەكۆ لە
 گوتاری شیعری ئەو شاعیرانەش ناگات. چوار سەد سالچ زیاترە،
 ئەحمەدى خانى وەك شاعیرلەك و بناغەدانەرلەكى ئەقلى ناسیەتلیستی
 كوردی، دەخوێنەرلەتەوه و ماوەتەوه. لەكاتەكدا دەیان شاعیری
 ھەفتاكان و ھەشتاكان و تەنانت دوای ئەپەینیش، لەھزری خوێنەری
 كورد كەبوونەتەوه و كەوتوونەتە پەراوێزی مژوو. ئیدی نازانم
 لەتیف ھەمەت چەن بوێری ئەوهی ھەیه بانگەشەى ئەوه بکات کە
 نایەوت لاساىى مەحوی ونالى و خانى بکاتەوه؟ کە لەاستیدا
 ناتوانەت ئەك ئەوهی نەیتەوت. چونکە چ شاعیرلەكى كورد ھەیه،
 ئارەزووی ئەوهی نەیتەوت، وەك خانى و نالى بنووسەت و بناسرەت؟ ئەمە
 لەلایەك لەلایەكى دیکەوه دەكرێ بپرسین، كامانەن ئەو
 تایتەندیانەى شیعری ئەو شاعیرە، بەئاسانى لەشیعرەکانى تر
 جیا دەکەنەوه؟ ئەو تایتەندیانە چین؟ سیمایەونەرییەکانى
 كامانەن؟ ئەم بەردەوام دەتەوێت لەباسکردنى شیعری ئەو شاعیرە و
 دەنووسەت: ((لەتیف ھەر لەھەنگاوى یەكەمیەوه ھەوێی بێدزینەوهی
 شتى نوێ بوو، شتگەلەك کە داھەنانەکانى ئەویان زیاتر و جوانتر
 کردوو و ھەموو کەسەك نایاندزەتەوه)). مەبەستى نووسەری وتارەکە
 ئەوهیه، کە لەتیف ھەمەت ھەر لەسەرەتاو بە شیعری جیاواز دەستى
 پێکردوو، کە کەسانى بەرلە ئەو نەیاندریووەتەوه. ئەمەش خێلى لە
 خێدا، دژە باویە وەك خالید عەبدل وەسفى دەکات. بەبەواى من،
 ئەم نووسەرە کە من پێشتر وتارم نەبینووە و ناوم نەبیستوو، یان
 ئاگادارییەكى کەمى لە شیعری كوردی و قەناغەکانى ھەیه، یاخود ھەر
 لەبێ ئاگایە. چونکە ئەگەر کەمەك پێشی ئەزموونى لەتیف ھەمەت،
 سەیری ئەزموونى شاعیرانى تری بکردایە، قسەى لەو شەوہیەى
 نەدەکرد. لەرەدا ئەمە نموونەیکە لە شیعەرلەكى سەرەتای ئەزموونى
 شیعری ئەو شاعیرە دێنەوه، کە بەرھەمى كەتایى شەستەکانە، وەك
 خێلى لەکە بەرھەمە شیعرییەکانى ئاماژەى پێداوە، تاكو بزانی ئەو
 تایتەندیانەى تەدايە کە خالید عەبدل پێى وایە لەتیف ھەمەت
 داھەنەرییان و باسییان دەکات؟ لەتیف ھەمەت لە شیعەرلەکیدەت:

من لە بەھارى ھەموو جیھانا،
 تەنھا گوێلەكى زیوین ئەبینم
 من لە ئاسمانى سامانى جوانا
 ئەستێرەیکە شیرین ئەبینم
 من لە تەمەنى ھەموو ژيانا
 ھەر یادگارییەكى دێرین ئەبینم

(334_کئی بهرهمه شیعریه کانی)

ئهمه، نموونه به که له شیعری ئهو شاعیره، که خئی وته نی بهرهمه کی تایی شهسته کانه. ئه گهر به وردی سهرنج له ناوه کی شیعره که بدهین، ئاخ چ تایبتمه ندیه ک ده بینین، له ووی فم و ناوه کی که وه، که وهک ه مایه ک ب ناسینه وهی ناوی ئهو شاعیره له شیعری کوردیدا بینر ت؟ ئهو وشه و و نه و دهر بینه شیعریانیه لهو شیعره دا هاتوون، نو و تازه و پشتر له شیعردا نه بوونه؟ چ جیاوازیه ک له ووی فم می ئهو شیعره و فم می شیعر کی گران هه یه؟ گریمان ئه گهر ناوی له تیف هه مهت به سهر ئهو شیعره وه نه بووایه، هیچ خو نه ر ک ده یزانی ئهمه شیعری ئه وه؟ گومان ده کهم خودی خالید عه بدل خشی بیزانیا یه. وه ل ته نها ب ئه وهی بانگه شهی ئه وه بکات که شت کی جیاوزتری نووسیوه، له باره ی ئه زموونی ئهو شاعیرانه وه، ئیدی قسه ی گهره ی ب ناوه کی ده کات. وشه کانی ((ئاسمان ته مه ن زویین)) نه ک وشه و دهسته واژه ی نو نین، به کو له شیعری چل و په نجا کانی سه ده ی ا بردووش ده بینر ن. شیعره کانی گران ی دا ه نه رو نو که ره وه ی شیعری کوردی، ته زین له و ج ره دهر ب یانه. ئهم وشانه له ووی فره نه گی شیعریه وه نه نو ن، نه له تیف هه مه تیش دا ه نه ر یانه، به کو له دوا ی ف ناغی شیعری کلاسیکیه وه، ئهو وشانه ده بنه به ش ک له گوتارو فره نه گی شیعری شاعیرانی ئمه. ب نموونه: گران له شیعر کیدا ده ت: _

ب ئه وه ی بتوانم له په رده ی بیرم..

نیگار هه که نم ش وهی ل ت بچ

تا ههر چهن گازی گرت له له ش زنجیرم

ئازارم سوو کتر کا خه یا ی کچ.

که ش خه و قژ زه رده و با ل ک و به رزه

خه مخواری نه ناسه وهک فریشته ی عهرز

(دیوانی گران لا 164) ئهم شیعره ی گران، له ووی فم شیعریه وه،

هاوش وهی ئهو شیعره ی له تیف هه مه ته، که له سه ره وه ئاماژه مان

پ داوه. لهم ک پله شیعریه دا، چه ند و نه یه کی شیعری که به زمان

گوزارشتیان ل کراوه، به به راود له گه وشه شیعریه کانی شیعری

له تیف هه مهت، که خالید عه بدل پ ی وایه ههر به نو و جیاواز له

پش خی دهستی به شیعر کردووه، ئستاتیکی ترو سهرنج اک شترن.

به ش کی ز ری شیعری گران، ئه گهر چی هه ند کیان وشه ی عهره بیان

ت دا یه، به ام له ووی فم و ناوه کی و یتم وم سیقای

شیعریه وه، ئه گهر له پ شه وهی به ش کی ئه زموونی شیعری هه فتا کان

نه ب ت، ئه وا به د نیاییه وه هاو ته ربی ئه وانه. گران له چه ندین ده قی

خێ و شهی (ئەستێره و به هارو ته مهن و یادگاریی) به کار هـ ناوه، ئیدی نازانم ده سپـکی ئەو وشه نوـیانه، بـچی نوـن و تازهن له شیعری هه فتاکاندا. نووسهر ههر له میانە و تاره کهیدا ده نووسـت: ((ناوهـ کی شیعره کانی له تیف ههـ مهت، بریتین له شانازی/ پـشکهوتن/ نهـسرهوتن/ ئاوات و ئامانج، ئەو بـ نووسینی شیعـر شـوازـکی ههـ بـژارد و شیعری پـ نووسی که به ئاـزی به خهـ کی نهـ فرـشته وه، بهـ کو به ساده و ساکاری داویه به گوـیان)). ئەمه خـی له خـیدا، هـت کردنه وهی بـچوونی خـیه تی له باره ی دژه باویه وه. چونکه ئەگەر شاعیرـک به ساده و ئاسایی شیعری نووسی وشیعری کرده بهـشـک له وانی نی میلی و جه ماوه رییانه ی خهـک، ئیدی دژه باویه که ی له کوـدا یه؟ له کاتـکدا وهـک باس مان کرد، دژه باوه کان له هـیچ شوـنـکی باودا جـگه یان نا بـته وه و هـت ده کرـنه وه. ئەگەر شاعیرـک به وانی گشتی شیعری نووسی، له استیدا ده بـ نیگه ران بـت و به ئەزموونه کی دا بـچـته وه، چونکه مانای وایه، له گهـ هـوتی باودایه. شیعـر تـپانـ نییه، تا کو جمهورـکی زـری هه بـت.

ههر شیعـرـک ساده و ئاسان و بـ ئاـزی خهـک تـی گه یشت، مانای وایه گهـردـک دژه باو نییه. لـرهـدا مه به ستی ئـمه دژه باویه که یه، نهـک پـوهـری شیعو خوـنهـر. چونکه شیعـریش دوا جار بهـشـکه له هـنگـدانـه وه ی ههـ و مهـرجی سیاسی و کـمهـایه تی و جه ماوه ریی کـمهـگه. بهـام ئەگەر شیعـره کانی له تیف ههـ مهت، وهـک خالید عهـبدل دهـت، بـ ئاـزی بگه نه خهـک، مانای وایه دژه باو نییه. له لایه کی دیکه وه، ئەگەر به پـوهـری ئەو بابـه تانه بـت، که له ناوهـکی شیعری ئەو شاعیرهـدا هه یه، ئەوا دیسانه وه شیعری ئەو شاعیره، درـژـکراوه ی ئەزموونی شیعری پـشووتره. ئەو بابـه تانه ی ئەو باسی ده کات، له شیعری سی و چله کانی سه ده ی ۱۳ بـردوو ده بینـت. مه گەر چ شاعیرـک هـنده ی قانج، باس له مرـق و شکـمـه ندی مرـق ده کات له شیعـره کانی؟ کـ ئەوه نده ی بـکهـس باسی پـشکهوتن و تهـمـ کردنی پاپا و ده ست دانه عیلم و فهـن ده کات؟ کـ ئەوه نده ی زـهـهـهـو بـ کـمهـگه یه کی خوـنده وار ده دات له شیعـره کانی؟ ئەم بابـه تانه له بهـشـکی زـری گوتاری شیعری نیوه ی یه که می سه ده ی ۱۳ بـردوو ده بینـت. ئەگەر وا بـت، ئەوا ده بـ بـین له تیف ههـ مهت شاعیرـکی دژه باو نییه. چونکه دژه باوی، لادانه له واقعی باو، هــنانه ئارای بابـه تی تازه و دنیا بینی تازه یه. بـگومان له دوا ی نسـکی شـشی ئەیلوول و نیوه ی دووه می هه فتاکان، نا ئومـدی ده بـته بهـشـک له سایکـلـژیـه تی مرـقی کورد. ئەو قـناغه که قـناغی هـشینی و خامـشییه، کاریگه ریه کی قوو له سهـر باری ده روونی مرـقی کورد جـدـدـت. شیعری کوردی لهو قـناغهـدا، هـنگـدانـه وه ی ئەو ههـ و مهـرجه کـمهـایه تی و سیاسیه یه. بـیه گوتاری شیعری کوردی،

ده بـته گوتاری بهرگری و جـشدانی کوانووی شـرش و ئـم گوتاره درـژ ده بـتهوه تاكو اـپهـین، بهـام به ناوهـك و گوزارشتكردنـی جـاواز. شـیعرى له تـیف هـهـمهـتـیش، ده بـته بهـشـك لهو گوتاره. به تـایبه تـى كه ئـه و خـشـى (ئـه گـهـر هـهـه نهـم) ده بـته پـشمـهـرگه. ئـهـزموونـى ئـه و شـاعـیره، له بهـشـكى زـرى شـیـعهـر كـانى، ده بـته بهـشـك له گوتارى باوى شـیـعرى ئـه و سـهـردهـمه. بـ نمـوونـه له شـیـعر كـدا دهـتـ: ئـهـمه وه بـ شارهـكهـم..

بهـس نـیه لهـشم تـكهـى خـاك و خـشـى كوردستان ده بـ..
بـ هـهـر كوـم پـهـلكـشم كـهـن
دـم دـپـه بارانـكه و لووتكهـى هـهـگـرد دهـد زـتهـوه.
(دیوانى له تـیف هـهـمهـتـ 124) هـهـروهـا له شـیـعر كـى تـردا دهـتـ:
ئـهـى دایـكهـكان.. دهـستهـكان تـان مـاچ دهـكهـم..
مـناـهـكان فـرى خـشـهـویستى بـكهـن..
خـشـهـویستى نـیـشـتمان.. نـیـشـتمان
ئـهـى دایـكهـكان.

(دیوانى له تـیف هـهـمهـتـ 365) ئـم دوو شـیـعهـر، دوو نمـوونـهـن له شـیـعرى ناوهـكـاست و كـتـایى هـهـفتـاكـانى سـهـدى اـبرـدوو. گوتارى هـهـردوو شـیـعهـر كهـوون و دـیاره. بـابهـتى خـشـویستنى خـاك و نـیـشـتمان و گـشـكردنـى هـهـكانـمان به خـشـهـویستى خـاك، تـیمـهـى سـهـرهـكى شـیـعهـر كـانه. هـهـردوو شـیـعهـر كه دهـلالـهـت له خـشـویستـن و پـهـیوهـستبوونى شـاعـیر به خـاك و خـشـى نـیـشـتمان دهـكهـن. ئـهـگـهـر سـهـرنـج بـدهـین، دهـبـینـن هـهـردوو دهـقهـكه و بهـشـكى زـرى شـیـعهـر كـانى دـیـكهـى ئـه و شـاعـیرهـش، هـیـچ دـژه باوـیهـكـیان تـدا نـیه. ئـهـگـهـر له تـیف هـهـمهـت به دـژه باوـیى و خـشـكهـى نوـى شـیـعرى دهـستى پـ كـرد بـت وهـك خـالـید عـهـبدل دهـت، ئـهـوا بـچى شـیـعرى ئـهـویش له ووى فـم و ناوهـكـهـوه، دهـچـتهـوه نـو ووبـهـرى شـیـعرى هـهـفتـاكـان و بـچى نهـیتوانى ئـم دـژه باوـیهـه درـژه پـ بدات و شـیـعر كـى جـاوازتر له شـاعـیرانى ئـه و سـهـردهـم، له ووى فـم و ناوهـكـهـوه بنووسـت؟ ئـهـمه بهـو مانـایـه نـیه، كه نووسـینى شـیـعرى نـیـشـتمانى و بهـرگـرى، گـرنـگى خـى نهـبووبـت، به تـایبهـتش لهو قـناغـهـدا، كه قـناغـى ناـئـومـدـی و هـشـبـینى و هـهـسـانهـویه، بهـكو بهـو مانـایـهـیه، كه شـیـعرى كوردى لهو قـناغـهـدا، هـهـگـرى یـهـك گوتارو یـهـك ئـامـانـجه، بهـام به دـنـیا بـینى جـاواز، نهـك به فـم و ناوهـكـى جـاواز. چـونـكه هـهـمـهـرجه سـیـاسـیهـكه، واقـیـعـكـى كـمـهـایـهـتى دـنـتهـئـاره، كه شـیـعر هـنـگـدانـهـوى ئـه و بارودـخـه هـشـبـینى و ناـئـومـدـیه بـت. ئـم گوتاره له شـیـعرى له تـیف هـهـمهـت درـژده بـتهـوه، تاكو زهـمهـنى دواى اـپهـین، كه شـیـعهـر كـانى دهـبنـه هـهـگـرى جـرـك له گوتارى سـفـیزم. ئـم شـاعـیره له ئـستادا، نايشـارـتهـوه كه ووى له سـفـیزم كـردوو، تهـنـهـت

هه‌رخ‌ئى لىم وتاره‌دا داوا ده‌كات كه (خودا له لاسارى به‌كان گه‌نجى ببوور). ئه‌مه‌ش ماناى جـرـكـ له پاشگه‌ز بوونه‌وه له هه‌زو و وانين و ئه‌و دژه باويه ده‌گه‌يه‌نـت، كه خاليد عه‌بدل پـى وايه ئه‌م شاعيره جـه‌شـكـنى بووه. هه‌موو شيعره‌كانى نـى و ديوانى له تيف هه‌مه‌ت، هه‌ر له شيعرى يه‌كه‌ميه‌وه، تا دوا شيعرى ديوانه‌كه، هه‌گرى يه‌ك فـرم و ناوه‌ـكـن، به دنيا بىنى جياواز، بگه‌ره له كـتايى ديوانه‌كه‌يدا، هه‌ندـكـ كورته شيعر ده‌بينين نه‌ك هه‌ر ساده و ساكارن، بگه‌ره سواوترين و باوترين شيعرى كوردن و ئه‌زموونى به‌شـكـ له شاعيره تازه نووس و بـ به‌هره‌كانمان پـن لهو جـره شيعرانه. نازانم ئه‌گه‌ر شاعيرـكـ به دژه باوى ده‌ستى پـ كردبـت، چـن دوا جار پـچه‌وانه‌ى ئه‌و دژه باويه‌ى خـى ده‌وه‌ستـته‌وه. له تيف له شيعرـكـيدا به‌ناوى (عه‌شقنامه‌ى سه‌ده‌ى بيست و يه‌ك) ده‌ـتـ: عه‌شق لاي من تـكه‌ـا و بوونى دوو جه‌سته‌يه‌.. عه‌شق لاي من.. نه‌تديوه‌چـن له ناو كووره‌ى ئاسنگه‌ردا كلپه و ئاسن باوه‌ش به‌يه‌كدا ده‌كه‌ن و تـكه‌ـ ده‌بن، (ديوانى له تيفلا 1390)

ئايا عه‌شق تـكه‌ـا و بوونى دوو جه‌سته و توانه‌وه‌يه له نـى و يه‌كتى يان تـكه‌ـا و بوونى دوو جـوه؟ ئه‌وانه عه‌شق له جه‌سته‌دا كـ ده‌كه‌نه‌وه و ده‌بينن، ئه‌وانه‌ن كه جه‌سته‌ى ژن وه‌ك موـكى پياو ده‌بينن و ته‌نها مه‌به‌ستيان ه‌شتـكيان لهو جه‌سته‌يه، له ووى چـژو غه‌ريزه‌وه ده‌ست بكه‌وت. به بـواى من وه‌ك خوـنه‌رـكـ، ئه‌وه‌ى لهو كـپـه شيعرييه‌دا ده‌بينن، ده‌ربـىـنـكى ئاسايه، كه هـنگه ئـژانه به به‌ر ده‌يان وـنه‌ى لهو شـوه‌يه بكه‌وين له تـه‌مه‌ـكه‌ـا يه‌تـيه‌كاندا. ئه‌م شيعره، كه كـ تا شيعره له ديوانى له تيف هه‌مه‌ت و خـى ده‌ـت، هـنگه‌ده‌وه‌ى نه‌بوونى زين و مه‌مـكه‌ـ له سه‌ده‌ى بيست و يه‌ك، هاوشـوه‌ى ئه‌و شيعره‌يه كه ئه‌و شاعيره له سه‌ره‌تاى ئه‌زموونى شيعرييه‌وه، له ووى فـرم و ناوه‌ـكـ ده‌ستى داوه‌تـ. هه‌ر دژه باوييه‌ك دوا جار نه‌بووه ئـگه‌يه‌كى سه‌ربه‌خـى شيعرى و له ووى فـرم و ناوه‌ـكـه‌وه جياواز نه‌كه‌وته‌وه، ماناى وايه دژه باو نيه. نموونه‌ى ئه‌و شيعرانه‌ى باسى خـشه‌ويستى و دايلـكـ و مندا و نيشتمان په‌روه‌ره‌ى ده‌كه‌ن، له شيعرى قـناغى هه‌فتاكاندا، بـ شومارن. ئه‌مانه نه نموونه‌ى دژه باوين نه‌گوتنـكى جياوازيشن. ئه‌گه‌ر خاليد عه‌بدل پـى وابـت شيعرى ئه‌و كوله‌كانه ده‌شـكـنم، نموونه‌ى شيعرى دژه باوييه و يه‌كه‌م ده‌قى لهو شـوه‌يه، ئه‌وا هيوادارم بگه‌ـته‌وه سه‌ر ئه‌و شيعريه‌ى گـران كه‌ده‌ـت: _
بتم شكان..

دوو به‌ته‌وان.. كوژران نه‌مان
چنگ له سه‌ر شان له نيشتمان
ئـستا به‌ـاست بت په‌رست نيم..
سه‌ربه‌ست ئازاد ئازا ئه‌ژيم..

گډران ئهم شيعره، له تهمموزي 1958 نووسيوه، ئهو به ئاشکرا، ههولئ کشکاندنئ بيرئ بت پهرستئ و ياخيوون و سهربهستئ ژيان ديدات. ههر لهدرئژهي وتارهکهيداو له بارهي له تيف ههـمهـتـوه، نووسهر ده نووسـتـ: ((له تيف ههـمهـت، يه کهم ده قئ کراوهئ نووسيوه که ده قئ ئهو کوله کانه ده شکـنـم، له ده قئ کراوه دا شاعير سهربهسته له گه ياندنئ په يامه کهئ)). له ـاستيدا، گومان ده کهم ئهم نووسهره، بزانهـت ده قئ کراوه يانئ چئ.خهـسهـته کهانئ چين. ده قئ کراوه، چـنـ له ده قئ داخراو جيا ده کرـتهـوه؟ بـگومان، هيچ ژانرـک وهـک شيعر، خهـياـسازيئ و دنيا بينئ سهربهستانهئ نييه. نهـک تهـنها له شيعرئ کراوه دا، بهـکو له شيعرئ کورت و شيعرئ ئاساييش، شاعير تا ئهو پهـئ بـ سنوورئ، سهربهسته له دهر بـين و بهرجهسته کردنئ وـنهـئ شيعرئ. شيعر چيـکـ و ـمان و حيكايهت نييه، له سهره داوـکهـوه دهست بـ بکات و بگاته کـتايئ ووداوه کان. به پـچهـوانهـوه، له شيعردا ئهو پهـئ سهربهستئ ههـيه، بـيه ئه گهر ئهو پـئ و ابـت سهربهستئ شاعير ماناي ده قئ کراوه هه، ئهـوا بهـهـهـه تـگهـيشـتـوه. ديارترين سيماي ده قئ کراوه ئهـوه هه، که زـرتـر له خوـندنه وهـيهـک و ـاقه کردنـک له خـ ده گرـت.

مانا له ده قئ کراوه دا، به کراوه يئ دهـمـنـتهـوه. ده قئ کراوه، خوـنـهر له بهردهم پرسيارو ـامان وزـرتـر له بينينـک ـاده گرـت. بـيه ئهو ده قه شيعريهئ ئهو به نموونه هـناويه تيه وه، نهـک ده قـکئ کراوه نييه، بهـکو وهـک ههر ده قـکئ ئاسايئ شيعرئ شاعيرـکئ دیکه، مانا تهـواو ده کات و له کـتايئ شيعره که دا، فهزاي ده قه که داده خرـت، ههر خوـنـهر کيش به وردئ شيعرئ ئهو کوله کانه ده شکـنـم بخوـنـتهـوه، ههست به مه ده کات. بهـشـک له و تايبتمه نديانئ ئهم نووسهره داويه ته پاـ شيعرئ له تيف ههـمهـت و ناويشي لـ دهـنـت دژه باو، به هيچ شـوهـيهـک نموونه و ئاماژهئ دژه باوي نين و بهـکو هئ شاعيرانئ دیکه شن. بـ نموونه ده نووسـتـ: ((له تيف ههـمهـت وهـک ئه نـدازيارـکئ به توانا، وشه له جـئ شياوي خـئ دا ئهـنـت)). دژه باوي، ئهـوه نييه شاعيرـک وشه له شوـنـئ شياوي خـئ دا بنـت، چونکه ئهـلف و بـ نووسينئ سهره تايئ، که منداـ له قوتابخانه فـري دهـبـت، دانانئ وشه هه له سياقئ ـسته و گه ياندنئ ماناي بابه تيه له ميانئ دهر بـيندا. ماناي چيه شاعيرـک بـيه دژه باوه، چونکه ده زانـت وشه له جـئ خـئ دا بنـت؟! مه گهر مرـف نهـک تهـنها له شيعردا، بهـکو له زمانئ ميللي و ـژانه وئاسايئ دهر بـينيشدا، ههـولئ ئهـوه نادات وشه به گونجاوترين و ـکـترين شـوه، له شوـنـئ شياوي خـئ دا بنـت؟ قوتابيهـک که داـشتن ئه نووسـت، مه لايهـک که خوتبه ديدات، فهـقـيهـک که ده يهـولـت فـر بـت، ههـمووان ههـولئ ئهـوه نادهن، به جوانترين و

ټول زمانيترين شـوـه، وشه له شوټنۍ شياوې خۍ دابنۍن؟ ئهم
 لـكـدانهـوانه، لـكـدانهـوهې نا بابهـتين و گوزارشت له نا شارهـزايي
 نووسـهـر دهـكـن، له بارهـي نووسـيني ئهـدهـبيـهـوه. لهـلايهـكي ديكهـوه، من
 نازانـم ئهـگـر نووسـهـر ځـهـ(هـمز) و(ئـهـفـسانـه) و(كهـلهـپوور) و(فـلـكـلـر) له
 يهـكـترې جـيـانهـكـاتهـوه، چـنـ بـوـږي ئهـوهـي هـهـيه، لـكـهـځـيـنهـوهـي درـځـي
 ئهـدهـبي بنووسـتـ؟! سـهـرنـج بـدهـن هـهـر لهـبارـهـي ئهـم شاعـيرهـوه چـي
 دهـنووسـتـ: ((لهـتـيـف هـهـمـهـت، له بهـكارهـځـيـنـي هـمزو ئهـفـسانـهـكـانـدا
 سـهـرکهـوتـو و له بـيـري نهـكـردوون، زـږ هـمزو ئهـفـسانـهـي وهـځ
 مزگـهـوت و ئاـدهـم و کـلـسـه و پـهـرستگـا وزهـردهـشت و عـيسـاي
 بهـكاربـردوون)). به ځاست مزگهوت وکلـسـه ئهـفـسانـهـن؟! حـوا و ئاـدهـم
 و حـهـزـرهـتـي عـيسـا، هـمزـن؟! کـلـسـاي مهـسـيـحـيـهـكـان ئهـفـسانـهـيه؟ مهـگـر
 دنـيا پـهـ نـيـه له دهـيهـها هـهـزار کـلـسـه؟ ئهـگـر ئهـمانـه به ناوې ځـاسته
 قـيـنهـي خـيـان ناوبهـځـنـږ و بناسـځـنهـوه، ئيـدي نازانـم هـمزـيهـتـيـان
 له کوځـ دايه؟ ئهـگـر بهـكارهـځـيـنـي ئهـم وشـانـه له شـيـعـردا به دږه باووي
 و دنـيا بـيـني فراوانـي شـيـعـري بزـانـين، دهـږ بـږ بـږيـن كه فايـهـق بـږكـهـس، سـي
 ساـل زياتـر بهـرله لهـتـيـف هـهـمـهـت دږه باوبووه. چـونـكه فايـهـق بـږكـهـس
 له سـيـهـكـانهـوه، باسـي ئهـوه دهـكـات كه ئهـوروپا پاڼـي تهـمـ ځـيـدووه و
 دهـسـتي داوهـته عـيـلم و فـهـن، دهـږ بـږ ئهـمـهـش چـاو لهـوان بـكهـيـن. ئهـو له
 سـيـهـكـانهـوه شـيـعـر ځـهـ دهـنووسـت، كه بنهـماي ځـيـشـنـگـهـريـي و بـيـنـيـني دنـيا
 له سـهـر ئهـقـلگـهـرايـي دهـكـاتـه پـږوهر، شـيـعـري کوردي بهـدهـر نهـبووه لهـو
 واقـيـعه کـځـمهـځـايهـتـيـهـي له نـځـو کـځـمهـځـگـهـدا بوونـي هـهـبووه. بـږيـه له
 زـږکـاتـدا، دهـږ بـږ ته ځـهـنـگـدانهـوهـي بنهـماکـانـي ئهـو واقـيـعه. ئهـمـهـش
 نهـدا هـځـيـنـانـه نه دږه باووي. خاځـيـکـي دیکه، كه نووسـهـر له وتـارهـکـهـيدا،
 دهـيـکـاتـه پـږوهر ځـهـ بـږ دږه باويـهـتـي له تـيـف هـهـمـهـت ئهـوهـيه، كه شاعـير
 له شـيـعـرهـکـانـيدا، چـهـنـد وشـهـيـهـځ لهـسـهـر يهـكـترې دووباره دهـکـاتهـوه، كه
 ئهـمـهـش هوشيارـيـهـکـي شـيـعـري گهـورهـيه. لهـوبارهـيهـوه نموونـهـي ئهـو شـيـعـرهـي
 له تـيـف دـږنـځـتهـوه:

من ھەر زیندووم

تاسەر زیندووم

مەرگ ئەكوژم من ھەر زیندووم

دووباره کړدنه وهی چه ند وشه یهك له سهر یه کتړی، سیمایه کی هونه ری و ئاسایی ده قی شیعریه. ئم دووپا تکر دنه وه یه، یان هه ند کی زمانه وانی هه یه، یاخود هه ند کی بابه تی، له هر دوو وهه که شه وه بهش که له بینای هونه ری ده قی شیعری. ئه گهر دووپا تکر دنه وهی وشه، به داه ئنان و دژه باوی و بلیمه تی بزانی، ئه واه ده ب ب ئین گ ران له هه مووان دژه باوتره. چونکه ئه و له سا ی 1958، شیعر کی نووسیوه، که دووباره کړدنه وهی وشه ی ت دایه. کات ده نووست:

ده ننگى كى دوور
دوور ئىجگار دوور
به ئهسته مڭ ئه گاته ژوور.
ئهى ده ننگى دوور

(ديوانى گڭ رانلا 206) بىه گرنگه، له خستنه ووى ههر بىچوونى كى
ئده بى، بهرپرسيارىه تى فهره ننگى و مژووى هه بگرين، توژينه وه
له شيعرى شاعيرى، ئهم شاعيره ناكاته دژه باو، ئه گهر بنچينه كانى
دژه باوى له ده قى شيعره كانى نه بىت. ئه گهر گڭ رانى شاعير، دوو ده يه
بهرله له تيف هه مهت، يان ههر شاعيرى كى كورد، شيعرى كى له وشوه يه
نووسى بىت، ئيدى نازانم دژه باوى ئهو شاعيرانه له كو دايه و
چيه؟! دوا جاريش ده بىت: ((له تيف هه مهت هه ووستى كى ئايدى لژى
جگرى هه بووه)). ئه گهر شاعيرى مڭ هه ووستى جگرى هه بىت و شيعر
وهك به شىك له ئايدى لژيا بىن بىت، ئهوا شاعيرى كى دژه باوه، يان
ئاسا يى؟!.

فهره د شاكه لى..

به گشتى چه ند سيمايه كى هونه رى له شيعرى كى تايى شهسته كان و
هه فتاكانى قى ناغى شيعرى كوردى هه ن، كه هاوبه شن و له ئه زموونى
زربه ي شاعيران ده بىن بىت و ه ننگيان داوه ته وه. كه ههره
ديارترينيان، بىرى نه ته وه يى و شىك شىك يى و گوزارشتكرده له
مژووى نه ته وه يه كى چه وساوه و ژر ده ست، ئهم گوتاره له شيعرى
كورديدا، درژ ده بىته وه تا كى تايى نه وه ده كان و اپه يى، به نام به
دنيا بىنى جيا وازه وه. بى نموونه: له شيعرى هه شتاكاندا، به تايبه تى
ئهو شيعرانى له شار ده نووسر و ه ننگدانه وه ي گيانى بهرگرى و
شىك شىك يى و نه ته وه يى، سىمبول ده بىته به شىك كى سه ره كى له
زمان، چونكه به هى نه بوونى ئازادى و سته مى به عس له
قى ناغه دا، شاعيرانى كورد په نا ده به نه بهر سىمبول، به تايبه تيش كه
ئهو قى ناغه به قى ناغى ه شىبى و نا ئوم دى ده ناسر ته وه. شيعرى
كوردى كه ده بىته به شىك له شيعرى بهرگرى و نه ته وه يى، له
قى ناغه دا به ئه ندازه يهك له يه كترى نزيك ده بنه وه، كه ه ننگه به
ئهسته م خه سته تى كى شيعرى جيا واز، شيعرى ئهو شاعيرانه له يه كترى
جيا بكا ته وه، به پچه وان به كو هه ستانه وه و چاوه وانى، ئوم د و
هه باتنى خرى ئازادى، ده بىته تيمه ي سه ره كى شيعرى كوردى ئهو
قى ناغه به گشتى. بىه شاكه لى ئه گهر له پى ژهى كوده تايه كى نه يى به
دژه باوى و نو گهرانه ش ده ستى پى كرده بىت، ئهوا دوا جار شيعرى
ئو وىش بى ماوه يهك ده بىته به شىك له فمى شيعرى هه فتاكان كه شيعرى
سىاسى و بهرگرى و يا خىبوونه. بى نموونه: شاكه لى له ديوانى پى ژهى

کوده تایه کی نهانی دهت:

له ناکاو

کورهی ئاگرک شک و دیوار و یران ئه کا

گلانهی چاو دیمه نی ژیان ئه خواته وه

(پن، چاپ دووهم 27/2000)

کورهی ئاگر، هه مایه ب توو ه بوون و ته قینه وهی قی جه ماوه رو دیوارو ک شک، ئاماژه یه ب دهسه بات و ستم و ب دادی بهرام بهر به مر قی چه وساوه و هه ژار. چونکه ک شک، ده لالت له پگهی ژیان ئه رست کرات و زه نگینه کان ده کات. کات چا ویش دیمه نی ژیان ئه خواته وه، مانای وایه سه رله نو ژیان کی دیکه دته ئاراه و ژیان ک نام نیت. ئه م ده رب ینانه، له ئاستی زمان و دنیا بینی شیعریدا، به ب وای من به شک که له دنیا بینی شیعی هه فتاکان به گشتی. بیه ئه م گوتاره، لای شاکه لیشی هه یه و ئه ویش هاوش وهی شاعیرانی ئه م ق تاغه که وت ته ژر کار یگه ریه تی وودا وکانی ئه و سه رده مه. ئه م کار یگه ریه تییه، به وردی له دوو سا ی دوا ی نسک دیاره. شاکه لی له شیعر کی دیکه یدا، که له شوباتی 1975 و چه ند مانگ ک دوا ی نسک ی ش ششی مه زنی ئه یلوول نووسیویه تی، ده ت:

له شه و کی تاریکه دا.. جوانووی ئه وین هه مده گر..

وو و و ج ئوانی شین ده مبات..

وو و و ک لگهی ئه وین ده مبات..

ده ن که رکوو ک پ ناکه ن.. سا وای بچوو ک پ ناکه ن..

ده ن و بات ب ووباره.. هه تاو برینداره..

ک ده کوردستانی په ژاره و زام.. بسکی هه تاو دانا ه ن..

له دوا ی شه وی تاریک و ه ش.. ژی ز ین هه د ته وه..

به هاری شین د ته وه.. ه وه تفه نگ ب ه لانه ی گه رمی سه نگه رد ته وه.

ئه م شیعه ی شاعیر، که ئ مه چه ند ک پ هیه کمان ل نووسیوه ته وه،

یه ک که له شیعه رکانی نیوهی دووهمی هه فتاکانی سه دهی ا بردوو.

ئه گه ر له ئاستی ناوه ن کدا ب وانینه ئه وده قهی شاکه لی، ده بینین

ه نگدانه وهی ق ناغ کی سیاسی دیاریکراوه، که تیایدا خام شی هه موو

شت کی گرت ته وه. شاعیر له ن و ئه و هه موو شکست و نسک و

نائوم دییه دا، موژده ی هه هاتنی خ ر کی تازه و ق ناغ کی تازه

ده دات. شاعیر به ئاشکرا به گز ئه و واقیعه داد ته وه و ب وای وایه

ه وه تفه نگ سه نگه رچ ن ناکات. په یامی ئه و شیعه په یام کی

سیاسی، ش شگ یی و نه ته وه ییه. و رای ئه وهی په یامی هه سانه وه یه و

ئوم د ده به خشت ته مر قه کان. شیعر له و کاتدا، چه ک کی دیکه ی دهستی

پـشمەرگهـبوو. شاعیران به شیعره‌کانیـان، هانی تـخـکـدنه‌وه‌ی بیروباوه‌ی نه‌ته‌وه‌یی و به‌رزکردنه‌وه‌ی گیانی نه‌ته‌وه‌یی و نیشتمانی مرڤی کوردییان ده‌دا. شاعیرله زو نائوم‌دیییه‌کی گه‌وره‌دا، موژده‌ی هاتنه‌وه‌ی هوه تهنگ بـ سه‌نگه‌ره‌کان ده‌دات. که دواتریش هاتنه‌وه و گه‌لی کورد خـری ئازادی لـ هه‌هات و اپه‌ین، ده‌روازه‌ی ژیان‌کی نو‌ی بـ کورد کرده‌وه. ئەم فـم و ناوه‌ی که له شیعی کوردی، به گشتی گوتاری شیعی نیوه‌ی دووه‌می هه‌فتاکان پـکـدـنـت، که شیعر ده‌بـته هه‌گری په‌یام‌کی سیاسی و شـگـی. شاکه‌لیش وه‌ک هه‌ر شاعیر‌کی دیکه‌ی ئەو سه‌رده‌مه، کهوتـته ژـر کاریگه‌ریه‌تی ووداوه سیاسیه‌کانی ئەو کات و له شیعره‌کانیدا ه‌نگیان داوه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت له شیعر‌کیدا باسی ئەستـره‌ی سووریش ده‌کات، که هـما‌بوو، بـ کـخـراو‌کی سیاسی ئەوکات. ئەم گوتاره له شیعی شاکه‌لی زـر ناخایه‌نـت. ئەمه‌شه جیاوازی ئەم شاعیره، له‌گه‌ شاعیره هاوسه‌رده‌م و هاو قـناغه‌کانی خـی. شاکه‌لی دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌چـته شام و دواتریش ئاواره‌ی سو‌د ده‌بـت و له‌و ده‌گیرسـته‌وه، ده‌توانم بـم گوتاری شیعی سه‌د و هه‌شتا پله ده‌گـنـت. شیعی ئەو، چیتـر شیعر‌کی سیاسی و ئایدـلـژی نیه، وه‌ک ئەوه‌ی له شیعی شاعیرانی تر ده‌بینـت. ئەم گـانـکارییه له شیعی شاکه‌لی، ده‌ره‌نجامی جـه‌شتنی و دوورکه‌وته‌وه‌یه له خـاک و نیشتمان و جـه‌شتنی کوردستان. گوتاری شیعی شاکه‌لی، ئیدی ده‌بـت گوتارـک، ته‌ژی له هه‌ستی غه‌ریبی و دوورکه‌وته‌وه له نیشتمان. شیعی ئەم شاعیره، ده‌بـته هه‌گری گوتار‌کی دیکه، که ئەویش ئەزموونی مه‌نفا و نوستالـژیای گه‌انه‌وه‌یه بـ نیشتمان. ئەگه‌ر سه‌رنج له مـژوو نووسینی شیعره‌کان بده‌ین، ئەو کات درک به کاریگه‌ریه‌تی مه‌نفا له سه‌ر ژیان و شیعو دنیا‌بینی شاکه‌لی به قوو‌ی و له ماوه‌یه‌کی زه‌مه‌نی زـر کورتدا ده‌که‌ین. شاکه‌لی، ته‌نها دوا‌ی دووسا له جـه‌شتنی نیشتمان، غه‌ریبه‌کی گه‌وره ووی تـ ده‌کات و له شیعر‌کیدا که له ئایاری 1978 نووسیویه‌تی، زـر به جوانی هه‌ست به‌و غه‌ریب‌وونه‌ی شاعیر ده‌که‌ین. ئەو له شیعره‌که‌یدا ده‌نـت:ـ

کچه زازایی گو‌هه‌نار..

بـنی دارستان پـیه..

بـنی شارو گوندی کوردستان پـیه

بـنی زـزان بـنی گه‌رمیان بـنی بارانت پـیه

(کـ-شبـاچه‌یه‌ک درز ده‌خاته -59) لهم شیعره‌دا، ده‌رده‌که‌وت که شاکه‌لی چـن بیری له بـنی خاکی کوردستانه و به تاسه‌ی ئەو بـنه‌وه کچه زازایه‌ک ده‌دو‌نـت. ئەم کچه له یه‌ک کاتدا، هـمایه بـ خـی و بـ خاکی‌کیش که ئەویش کوردستانه. ئەم گوتاره شیعییه له ئەزموونی شاکه‌لی، به درـژایی ژیانی له مه‌نفادا، له وـنه‌ی شیعی جیاواز و

هه ناسهی شیعی جیاواز، بوونی ههیه و ده‌م‌ن‌ته‌وه، تا‌کو دوا‌یین شیعی که له ئابی سا‌ی 1990 و چه‌ند مان‌گ‌ک به‌رله ئا‌په‌یین نووس‌یوه‌تی. شا‌که‌لی له‌و شیعه‌یدا ده‌ت:

له‌گه‌ی زه‌رده په‌ی گشت سا‌ی‌کدا

که کوی سهر به ته می ته مه نم تریفه باران دهکا..

وو له ژبهات راده وستم..

چاوه ۛۛۛۛ په یکی څۛره ۛۛۛۛ کی ترم

(هه مان سه رچاوهی پـښـتو (214) ژبه ګاڼی یه کم، ئا ماڼه یه بهو

آرژانه با تنه فیزیکی و گهردوونییهی هه موو به یا نییهک وهک کردار کی

گەردوونی دەست پێ دەکات و هەموو ژێرێک دووبارە دەبێتەوە. ئەو

ژه‌ا ته، به ما نای ئه و ژه‌ا تییهی به یا نییا نه که شاکه‌لی له

سوڊ ده يبينت، بهام ژههاته کهي دیکه، ئا مازه يه بـ کوردستان و

ده ننگ و باسی و ماتى خاى كه له چوارچۆه‌ى جوگرافيايه‌ك دايه كه ناوى

ٲٲژھه ٲا تي ناوه ٲاسته. چونكه شاعير بٲ ماوهي سيانزه سا ٲٲ دووره له

کوردستان و نیشتمانى خەي، ئىدى ھەموو بەيا نىيەك لە چاوەلەوانى

ههواڤڤکی کوردستان دایه. له دواي ئهم شيعره وه وکه ڤاپه ڤين دهست

پښه ده کات و کوردستان نازاد ده بخت، نه مجار په یان شیعی نه و شاعیره

بهره و دنیای جوانی ماسیهت و شیعی دلداری و دواتریش سد فیگری

و پاشا نیش نووسینی چه ندین په خشانى جوان ده چټ.ت. که تا کو ئټاستاش هر

بەردەوامە. شیعەرەکانی شاگەلی، زمانکی ئەدەبییانە یە کجارجوان و

سەرنج، اک، شیان، هە، یە، که، خو، نەر، به، ش، وه، یە، که، به، ده، قە، کا، نه، وه

گرچه ده‌دات، که ناتوانان دست‌به‌داریان بخت، نه‌مه به کورتی به‌شک

بوو له خستنه ځووی ئەزموونی ئەم شاعیره. ئاښتا دښینه سهر

بـځوونه کانی خالید عه بدل، له باره‌ی دږه باوې شیعري شاکه‌لی، تاکو

بزاین چیه دهه‌ت و چن سهرنجه کانی ده‌خاته وو، نووسهر

ده نووسـځت: ((فهراډ شاګه لی له شیعره کا نیدا، شته ناشرین و

قزوه نه کان باس ده کات، که ئه ویش کرداره نامر قه کانی ژمه دژ به

گه‌ل و نه‌ته‌وه‌که‌ی.شته جوانه‌کان و شته ناشرینه‌کان پیشانی خه‌ک

دهدات، تاكو خه ڪ قيني له شته ڦهوه نه کان و ڏڻهوه کان

ببـته وه))، ئەم نووسەرە بـ ئەوهی ههستی پـ بکات، خـی بـچوونەکانی

خاى ٲهت ده كا ته وه. ئه گهر شا كه لى شاعير ٲكى دژه باو بووه و بهو

سەرەتایەوه‌ش دەستی به‌شیعرنووسین کردووه، چۆن هه‌مان ئهو ڕوانین و

دنيا بينيهى شاعيرانى ديكهى هه بووه، كه دژ به كردارى نامرځه نهى

ژځم شيعريان نووسيوه؟ ئه مه مانای وايه، شيعری ئه ویش له باز نهی

ئەو شيعره باوانەى ئەو كات و سەردەم دەرنەچووه. ئەمە خەلى لە

خـیدا ، پشتـا استکرد نه وهی ئەو بـا چوو نهی ئەمە یه ، که دهـاـین شیعی

هه فتاکان، هه گری کومه ئه دگاری هونه ریی و ئه ده بییه و به گشتی

شاعیران تا ٲادهیهکی زٲر دنیا بینیان له یهکتری نزیکه. یاخود
 گوتاری شیعرهکان بیان هاوشٲوهی یهکتریه. ئەمهش ٲهنگدانهوهی ئەو
 ههٲومهرجه سیاسی و شٲگٲٲیهیه که گهلی کورد لهو ٲناغه‌دا،
 تیایدا ژیاوه. ٲناغٲک که ٲه له هشبینی و نائومٲدی و
 چاوهٲوانی. ٲناغٲک، که کوردستان به خامٲشیهکی کوشنده‌دا گوزهر
 ده‌کات و ٲژمٲک فه‌رمانٲه‌وایی ده‌کات، که ٲه به‌هاترین و ٲه
 شت لای مرٲقه. ئەگەر به وردیش له شیعرێ ئەو ٲناغه‌ی شاعیرانی کورد
 ٲوانین درک بهو ٲاستیه ده‌که‌ین. ئەمه له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی دیکه‌وه،
 ئەگەر ئهرکی شاکه‌لی و شیعره‌کانی، ئامٲژگاریکردنی خه‌ٲک و وه‌عزدان
 ٲت، که واتا نه‌ک شاعیرٲکی دژه باو نیه، بگره شاعیرٲکی زٲر
 ئاسایش بووه. شاعیر واعیز نیه تا کوئامٲژگاری خه‌ٲک بکات و شته
 ٲزه‌وه‌ن و ناشرینه‌کان بیان ٲیشان بدات. ئەم تایتمه‌ندیه، زٲر به
 ئاسانی له شیعرێ ساٲانی سی و چله‌کان و له شیعرێ قانج و ٲکه‌س و
 ٲیره‌م‌رد ده‌بینرٲت. کاتٲ شیعر ٲٲٲٲکی هاوشٲوهی ٲه‌یام و هوشیاری
 کٲمه‌ٲایه‌تی ده‌بینٲت.

چونکه بارودٲخی کٲمه‌ٲایه‌تی و ژیاری ئه‌وکاتی کٲمه‌ٲگه‌ی کوردی
 ٲشکه‌وتوو نه‌بووه. به‌ٲام له شیعرێ هه‌فتاکاندا، شیعرێ کوردی چتر
 ئەو ٲٲٲه‌ی نیه. ئیدی نازانم کامانه‌ن شیعره ئامٲژگارییه‌کانی
 شاکه‌لی، که نووسهر ٲٲٲی وایه‌ خه‌ٲکی ٲ
 ئاگادارده‌کاته‌وه. خالیده‌بدل، هه‌رله باره‌ی شاکه‌لییه‌وه
 ده‌نووسٲت: ((هه‌تا ئەو ٲٲژگاره، هه‌چ شاعیرٲکی کورد، جورئه‌تی ئەوه‌ی
 نه‌بووه ناوی خٲشه‌ویسته‌که‌ی به‌ تاکه ٲیتٲکیش بنووسٲت، به‌ٲام فه‌ره‌اد
 دژه باوییه‌که‌ی له‌وه دایه، که ناوی خٲشه‌ویسته‌که‌ی به‌ ئاشکرا بنووسٲت
 (که ناوی ئەمه‌ل بووه)). به‌داخه‌وه، دیسانه‌وه ده‌بی ٲٲٲین که
 ئەوبه‌ٲٲزه، هه‌چ ئاگای له مٲژووی شیعرێ کوردی نیه، ده‌نا ٲٲچوونٲکی
 ٲه‌های لهو شٲه‌یه‌ی ده‌رنه‌ده‌ٲی. ئایا تا ئەو کات هه‌چ شاعیرٲک، ناوی
 خٲشه‌ویسته‌که‌ی نه‌هٲناوه؟ مه‌گەر نالی ناوی (حه‌بیه) و وه‌لی ناوی (شه‌م)
 و مه‌وله‌وی ناوی (سه‌لمه) و ٲه‌شٲوناوی (کوردستان)ی نه‌هٲناوه؟ با
 له‌وانه‌ش گه‌ٲٲین، هه‌ر ٲه‌نموونه شٲرکٲٲکه‌س له‌ ساٲی 1967دا، شیعرٲکی
 به‌ ناوی (دیاری ئەمجاره) نووسیوه و ٲشکه‌شی کردوو به‌ (ن). ئیدی
 نازانم ئەو نووسهره ئاگاداری ئەو مٲژووه‌یه یاخود نا؟! ٲٲوام
 وایه‌ خودی شاکه‌لیش، له‌گه‌ٲ ئەو ٲٲچوونه نا به‌تی و سه‌یرانه‌ی ئەو
 نووسهره دانییه. چونکه شیعرێ ئەو شاعیرانه، ده‌کرٲ له زٲر لایه‌نی
 دیکه‌ی ئەده‌بییه‌وه بخوٲنرٲنه‌وه، که شوناسه‌کیان زٲرله شوناسی دژه
 باوییه‌که‌ی خالیده‌بدل دیاترو به‌ها‌دارتره. هه‌ر ٲه‌نموونه: شیعرێ
 شاکه‌لی شیعرێ هه‌موو سه‌رده‌مه‌کانه، شیعرێ هه‌موو زه‌مه‌نه‌کانه، ده‌کرٲ له
 هه‌رکاتٲک خوٲنهر بگه‌ٲته‌وه سه‌رئه‌م شیعرانه و چٲژی ٲٲ

وهر بگرت. زمانى شاکه لى زمانى کى تايبه ته، ده کړ له چندين
هه نده وه بخو نرت ته وه. ئو ه منى و ناراميه لى زمانى شيعرى
شاکه ليدا هيه تايبه ته.

ئمه و راى ئو هه موو جوانيه لى وشه و دهر بى ن و په تيه لى
زمانى ئو شاعيره جوانو وسه دا هيه. هه موو شيعرى شاکه لى
بخو نيت ته وه، هه ست به توو ه بوو نى، گرزيه، توونديه، ناکه، ئيدى
نازانم چن شته ناشرين و ق زه وه نه کان لى شيعرى شاکه ليدا چيان
ده ب ته وه؟ ئو نه گهر مه به ستى شيعره بهر گريه کانى بى، ئو ا ئم
شاعيره له و چره شيعرانه شيدا، به ه منى ده سووتى و به نارامى
دوژمنان يسوا ده کات. به بده ننگى ديمه نى سوو تماکى خا و
نيشتمان ه کى ده گواز ته وه نى و شيعرو گوزار شتى لى ده کات. هدى هدى
غريبي مه نفا و حى ده خوات ئو هه سته ش لى ئو ده بنه هه و نى
جوان ترين شيعر. که ب زانيارى زياتر خو نه ران ده توانن بگه نه وه
، سر ک مه ه شيعرى (ب چاهيه در زده خاته تاريکه شوى ته مه نمه وه) و
شيعره کان بخو نه وه. له استيدا، وونکر د نه وهى چه مک و باب ته کانى
ن و ئو نووسينه، له لايه ن نووسه رى وتاره که وه، هنده نال ژيکى و
نامه عريفين، که خو نه ر سه رى پ دى ت ئو چه مکانه، له زمانى
لک لینه وهى نه ده بيدا هه بن. به داخه وه به شى کى زى له وان هى
ده نووسن، جيا وازى له نوان هه نده کانى زمان له نووسيندا ناکه ن. به
زمانى کشتوکا، باسى نه ده ب ده کهن، به زمانى بارزگانى باسى چه مک و
ده سته واژه کان ده کهن. هه ربى نموونه جار کييان نووسه رى
نووسي بووى (نه ده بياتى ها ورده) که گوايه ئم نووسه ره، يه ک کيشه
له وان هى زى ستايش ده کړت، به ام واده زان ت نه ده بيات (کوله که يه)
تا ها ورده بکړت. خاليد عه بدليش له نووسينه که يدا، ه ندى که چه مک
شیده کات وه، که خو نه ر شى که ده بى. سه رنج بدن هر له باره
شیکر د نه وهى د ه شيعر کى شاکه ليدا چى نووسي وه: ((وشه بىر دوو
ماناى هيه، يه که ميان: بى بىر که يه، دوو ميان: واتا بىرى
ئاو، بىرى نه وت، بىرى کا نزا کان)). تا کو ئى ستا که هزاره ها لپه هم له
بوارى ه خنه و لک لینه وهى نه ده بى خو ندى ته وه، بى چوونى ک مى دى
له و شى وه يه مه نه بينيوه. که نووسه رى کى بىرو هزر، له گه بىرى ئو و
بىرى نه وت، به يه که وه بناس نى.

لره وه ئو بى چوونه ئى مه ده رده که و ت که که سانى چن به زمانى
پيشه سازى و کشتوکا و ئاودى رى، باسى نه ده ب ده کهن. که سى که مک
ئاگايى نه ده بى هه بى، پناسه لى وه شى وه يه ناکات. چونکه وشه کان
هه ر دوو کيان له ووى نووسينه وه وه که يه کن، ئيدى خاليد عه بدل و
ده زان ت ده کړت به يه که وه ش شيبکړ نه وه. بى گومان (بىر) که شتى کى نا
به رجه سته يه، هيج په يوه ندييه کى به (بىر) ئو وه نيه که شتى کى

به‌رجه‌سته‌یه و ده‌بینر ت و ده‌ناسر ت. به‌ام بیری ن و م‌شکی مر ف، شت‌کی ناب‌ه‌رجه‌سته‌یه، نه ده‌بینر ت، نه و‌نا ده‌کر ت. ته‌نانه ت له زمانه ئینگلیزیشدا، ئهم دوو وشه‌یه ماناکیان هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌یه‌کتره‌وه نییه. له زمانه ئینگلیزیدا، به‌بیری ن و م‌شک ده‌گوتر ت (idea) و به‌بیری ئاو و کانزا و نه‌وتیش ده‌گوتر ت (well). واتا ماناکیان له ووی بابه‌تی و ن‌وه‌که‌وه نه‌نده له‌یه‌کتری دووه، که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیان به‌یه‌کتریه‌وه نه‌ب ت. ئهم ج‌ره پ‌ناسه و افه‌کردنانه، نیشانه‌ی هه‌ژاری هزرایی و زمانه نووسین و گوزارشتکردنه له‌دنیا‌ی شیعو ئه‌ده‌ب به‌گشتی. هه‌ر له‌باره‌ی شاکه‌لییه‌وه ئهم نووسه‌ره به‌زه ده‌نووس ت: ((فه‌هاد شاکه‌لی نه‌یویستوو به‌ ت‌گه‌یشتن له‌شیعه‌ره‌کانی خو‌نه‌ره‌کانی ماندوو بکات، به‌زمانه ساده‌که‌ی په‌یامی قوو ده‌رده‌ب ت)). ئه‌گه‌ر شاعیر ک له‌ی زمانه‌کی ساده‌وه، هه‌و‌ب‌دات خو‌نه‌ره‌کانی ازی بکات به‌ ت‌گه‌یشتنی قوو و بیرکردنه‌وه و امان له‌شیعر، ده‌کر به‌ین له‌بازنه‌ی شاعیره‌کانی تر دایه‌یان دژه باو؟ ئه‌گه‌ر به‌و پ‌وه‌ره به‌ت، ده‌به‌ه‌موو که‌س ک له‌شیعه‌ره‌کانی ئهم شاعیره‌بگات و ئهمه‌ش مانای وایه، شاعیر‌کی بژارده و دژه باو نییه. چونکه وه‌ک گوتمان، دژه باوی له‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌موو ج‌ره و‌انین‌کی باوه. له‌استیدا، پ‌ناسه‌ی ئهم نووسه‌ره به‌چه‌مک و ده‌سته‌واژه‌کان، ه‌نده سه‌یرو سه‌مه‌ره‌ن، که‌له م‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی و جیهانی‌شدا، و‌نه‌یان نییه. سه‌رنج بده‌ن چ‌ن پ‌ناسه‌ی ه‌مز ده‌کات. ده‌نووس ت: ((ه‌مزه کاربردنی وشه‌یه‌که شت‌ک که‌هیه، س‌ته‌یه‌ک له‌باره‌ی بوونه‌وه‌ره‌که‌وه)). ئایا ه‌مز بوونه‌وه‌ره‌که‌؟! له‌شیعی کوردیدا و له‌ئه‌زموونی هه‌موو شاعیران، شاخ ه‌مز‌که به‌خ‌اگری و نه‌وای ش‌ش. نا‌کر ت که‌س ک ئهمه ت‌گه‌یشتنی به‌ت به‌ ئه‌ده‌ب، که‌چی بو‌ری ئه‌وه بکات، نووسینی در‌ژ به‌ناوی ل‌ک‌ینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی بنووس ت. ئایا شاخ بوونه‌وه‌ره‌؟ شت‌ک ئه‌گه‌ر له‌واقیعدا هه‌به‌ت و‌بینر ت، ئایا ده‌به‌ته ه‌مز؟ ئه‌گه‌ر واب‌ت ئ‌ستا شت‌ک نه‌ده‌بوو به‌ناوی ه‌مز!!

سه‌باح ه‌نجدهر

له‌م نووسینه در‌ژ‌ه‌ی خالید عه‌بدل، دنیا‌یه‌ک هه‌یه‌یه‌ی زه‌قی بابه‌تی و م‌ژوویی و ئه‌ده‌بی هه‌ن، به‌ام هیچ کامیان به‌من وه‌ک خو‌نه‌ره‌کی ئاسایی شیعر، به‌قه‌د ئه‌وه‌یه‌یه‌مایه‌ی له‌سه‌ر وه‌ستان و هه‌وه‌سته‌کردن نه‌بوو، ئه‌ویش کات‌ئ‌ه‌زموونی سه‌باح ه‌نجدهر، ده‌به‌ست‌ته‌وه به‌ئه‌زموونی س‌ شاعیره‌که‌ی تر. له‌استیدا، نه‌له‌ووی ته‌مه‌ن و ئه‌زموونی شیعی و نه‌وه‌ی شیعی‌یدا، نه‌له‌ووی ف‌م و ناوه‌که و گوتاری شیعییه‌وه، بچ‌وو‌کترین ایه‌یش ناد‌زینه‌وه که‌شیعی سه‌باح ه‌نجدهر، له‌هه‌ر سه‌ره‌که‌وه به‌ت، بباته‌وه ن و ئه‌زموونی

ئەو س شاعىرە. كە ەنجەر لە داىك بوو ئەم س شاعىرە شىعەرييان نووسىو و ديوانىيان بـاوكرد تەو، ئىدى نازانم خالىد عەبدل، چـا بولـرى ئەو دەكات بنووسـت: (ئەم س شاعىرە ىيان بـا سەباح ەنجەر خـشکرد). ئەزموونى شىعەرى سەباح، ئەزموونـكى تايبەتە، كە تـگەيشتن لە دنيـاى شىعەرى ئەودا، مەعريفەيەكى زـرى دەوت. لە دواى زـوانەو، وەك يەكەم بەرھەمى شىعەرى ئەو شاعىرە، تاكو دواين بەرھەمى كە سەرەتا وشە بوو، ئەو ئەزموونە بە كەمى دەخـنـر تەو، لـى دەدرـت، دزايەتى دەكرـت، ھەوـى ناديدەگرتنى دەدرـت، لە پاى ئەوئى كە شىعەرەكانى ئەو لەو جـرە شىعەرەنە نين كە خوـنـەرى كورد بە گشتى پـيەو ھا توو. ئەگەر بـيار بـت، دژە باوہكان ديار بکەين، ئەوا بە بـواى من سەباح ەنجەر وەك ئەزموونـكى تايبەتى شىعەر، (نەك دژە باو) تاكە شاعىرە لە كـى س شاعىرەكەى تر، كە شىعەرەكانى ناچنە نـو بيركردنەو و خوـندنەوئى باو. بـيە گەلـك جار دەبينين، كەسانـك شىعەرەكانى ئەو، بەلادان لە ەوتى شىعەرى كوردى ئەزانن. چونكە لە بنەـتدا لە گەـ دنيا بينى و خوـندنەوئى ئەواندا يەكناگر تەو. ھەر ئەزموونـكى شىعەرى، ھەر نوـگەريى و دياردەيەك، بە ئاسانى لە نـو بازنەى باودا شوـنى بـو و پـگەيەكى گرت، دەبـ بزائين كە بچوكترين مـركى دژە باوى تـدا نيە. چونكە دژە باوى، بەرھەمى بيركردنەوئى جياوازو ىوانىنى جياوازە، كە دواجار لە دنيا بينى شاعىر ەنگدەداتەو. خالىد عەبدل لە بارەى ئەم شاعىرەو دەنووسـت: ((ھەرچەندە دژە باو گەلـك پـش ئەم ھەبوون و ىيان بـ خـش کردبو)). ئەگەر بەم ىوانينە بـت، ئەوا دەبـ بـين كە ئەزموونى ەنجەر درـژكراوئى ئەزموونى س شاعىرەكەى ترە، ياخود دژە باويەكەى ئەم درـژە پـ دەرى دژە باوى شاعىرانى ترە. ھەـبەتە، كە بەشـك لەو شاعىرانە كە شىعەرييان نووسىو، ەنجەر ھـشتا لە داىك نەبوو، لە ناوہـاستى ھەفتاكانيشدا، كە ئەزموونى ئەو س شاعىرە، شوناسـكى ناسراو وەردەگرن، ەنجەر تەمەنى نزيكەى دە ساـكە.

ئىدى نازانم چ پەيوەنديەكى شىعەرى، زەمەنى، مـژوويى، لە نـوان سەباح ەنجەر و ئەم س شاعىرە ھەيە؟ ئەمە لەلایەك، لەلایەكى ديكەو ئەزموونى ئەم شاعىرە، لە ھيچ ىووـكەو ناچـتەو سەر ئەزموونى س شاعىرەكەى تر. بە تايبەتیش لە ىووى زمانەو. زمانى شىعەرى ەنجەر، زمانـكى سـك و ئاـزە و لە فـم و دەربـيندا بە ئاسانى ناخـنـر تەو. لە كاتـكدا زمانى س شاعىرەكەى تر، زمانـكى ئاسايە و دەشـ لە ىگەيەو بە ئاسانى بە مانا بگەين. لە ئەزموونى ەنجەردا، مانا ونە، ئەو ون بوونە، بەشـكە لە ھەوـدانى بـ گرـدانەوئى خوـنەر بە دەق و ىامان و قووـبوونەو. كە بـگومان ئەویش پـويستى بە پاشخانـكى گەورەى ىشـبىرى ھەيە. لـرەوہش سەباح

هـنجدەر، ده بـته شاعیر کی بزارده.

بزارده بهو مانایه، که من ئەو خو نهرانه له شیعری ئەو بگهن. واتا زمان له شیعری ئەو شاعیره دا، دەر وازه یه که ب گه یشتن به مانایه کی قوو. له شیعری ئەم شاعیره دا، مه عریفه یه کی گه وره له بواری ئایینی، ئەفسانه یی، مژووی هه یه. هەر خو نهر لک شیعره کانی ئەم شاعیره بخو نـته وه، دهرانـت که هـنجدەر، یه کـکه لهو شاعیرانه، که پاشخان کی گه وره ی شنبیری هه یه. کهم شیعری ئەو هه یه، له پهر او نـزیه وه ئەفسانه و ئایین وداله شیعریه کان نه بینین. ئەزموونی هـنجدەر، ئەزموونی چـتر نییه، وهـک ئەوه ی لای ئـمه ی خو نهری کورد، دەر وازه یه که ب چوونه نـو دنیای شاعر، بهـکو ئەزموونی مانایه به فله سه فه یه کی زمانی قوو. له ئەزموونی ئەم شاعیره دا. زمان زـتر له هـهـند لک و مانا زـتر له سنوور کی هه یه. هەر خو نهر لک شیعری هـنجدهر به هه مان میتـدی خو نـدنه وه ی شاعیرانی دیکه بخو نـته وه، ئەوا له شیعری ئەو شاعیره نه گه یشتوو، وهـک ئەوه ی خالید عه بدل کردوویه تی. لای سه باح هـنجدەر، وشه ی خـی بهـش که له مانایه کی سه ره خـ. به بـوای من هه رگیز شیعری هـنجدەر، بهو تـگه یشتنه مانایه ناخو نـته وه، که ئەم نووسهره شیعری سـ شاعیره کی تری پـ خو نـد ته وه. چونکه له ئەزموونی ئەودا، مانا شاراو هه یه، زـتر له هـهـند کی هه یه. ئەو که باسی گوند ده کات، خـ مه به ستی ئەو گونده جوگرافی و دیمـگرافی و سرووشتیه نییه که خالید عه بدل باسی ده کات، بهـکو مه به ستی گوندی نـو دنیا بینی شیعری خـیه تی. ده ی بزانه کامه مان دهرانین، که مه به ست لهو گونده چیه.

ههـیه وابزانین وشه ی شیعری لای سه باح هـنجدەر، هه مان ئەو مانا ئەپستراکت و دیاریکراوه ی هه یه، که زمان پـی ده ناسـته وه. ئەگەر بهم وانینه بـت، ئـستا هه مووان له شیعری ئەو شاعیره ده گه یشتن. که له استیدا به په نجه ی ده ست ده ژمـردن ئەوانه ی له شیعری هـنجدەر ده گهن. هەر وشه یهـک له شیعری هـنجدهر دا، مانایه کی دیکه له دهره وه ی مانای دیاریکراوی خـی هه یه. سه باح هـنجدەر، ئەزموونـکی شیعری تایبه ته و له زـوانه وه ده ست پـ ده کات، تا سه ره تا وشه بوو به رده وامی هه یه. ئەم به رده وامیه، هـنگدانه وه ی ئەو زمان و دنیا بینی و جیهان بینیه شیعریه تایبه ته یه، که ئەم شاعیره هه یه تی و تا ئەو جیهان بینیه ش بهم وانینه جیا وازه به رده وام بـت، ئەم ئەزموونه ش به رده وام ده بـت. ئـستا دـینه سه ر لـکدانه وه کانی خالید عه بدل، له باره ی ئەم شاعیره وه. نووسهر ده نووسـت: ((هاتنه کایه ی سه باح هـنجدەر پـویست بوو به تایبه تی بـ خاسیه تی مانه شاعر)). به بـوای من، زـوان مانه شاعر نییه، بهـکو قه سیده یه کی درـژه، که له به رای هه مووشتـکدا، گوزارشت له هه ناسه وپشوو درـژی ئەم

شاعیره له نووسینی شیعردا ده کات. ئه مه له لایه ك، له لایه كی دیکه وه شاعیری تر هه بوونه، له شیعره کانیاندا، بهر له هنجدهر، خاسیه تی مانه شیعر له شیعره کانیاندا هه بـت. بـ نموونه: ((دوو سروودی کـوی شـرکـ بـکـهـس)) که له ناوهـ استی هه فتا کاندای نووسراون. نووسهر بهردهوام ده بـت و ده نووسـت: ((شاعیر به بهراورد له گهـ هاوسهرده مه کانی، ناونیشانی کی ئاسایی له هه مووـ ووـ که وه ئاسایی بـ شیعره کهی هه بـژاردوو)). مه بهستی لـره دا (زـوان) ه که ناوی یه کهم کـمهـ ه شیعری ئه م شاعیره یه.

زـوان، نه ك ههر ناونیشانی کی ئاسایی نییه، بگـ ه زـر ئاـ زیشه. ئـستاش به ههزاران کهس، ته نانهت لهوانه ی شیعریش ده نووسن، نازانن وشه ی زـوان مانای چیه؟ ئیدی نازانم ئه م ناونیشانه چـن ئاساییه؟ ده کرـ نووسهری وتاره که بگـ ته وه سهر ناونیشانی شیعری شاعیرانی کورد له قـ ناعی هه فتا کان و پـ شووتر و دواتریش، ئه و کات بـی دهرده که وـت که ئه م ناونیشانه چهند به مه بهستدارو شاراو، بـ ئه و کـمهـ ه شیعره دانراوه. به گشتی ناونیشان، له شیعری شاعیرانی ئه و کاتدا، ناونیشانی ساده و مانسی بوونه، که هه موو خوـ نهـرـكـ تـبی بگات. بـ نموونه به شـكـ له ناونیشانه شیعریه کانی شیعری کوردی ئه مانه ن: ((تریفه ی هه به ست/فرمـسـكـ و زام/شهوانی ته نیایی/ژووانی دابـان/پشكـكان ئه گه شـنه وه/سه مای به فری ئـواران/دووكهـ/شیبای ئه وین/زریان/پـژه ی كوده تایه کی نهـنی/قژی ئه م كچه هـشماـی گه رمیان و كوـستانمه/ژان ئهـواو تـ ههر خـشه ویستی منی) ئه مانه و زـری تر ناونیشانی دیکه ی ئه و سهرده مانه ن.

ئایا زـوان به بهراورد له گهـ ئه و ناونیشانه دیارو ووـنانه، ئاساییه؟. نووسهر بهردهوام ده بـت له باره ی ئه زموونی ئه م شاعیره وه و هه وـده دات له په راوـزی اقه کردنی چهند کـپـه شیعرـكـ، دنیا بینی سه باح هـنجدهر بخاته وو. بهـام بـ ئه وه ی بیزانـت که وتـته ههـمه. ئه و له باره ی ئه و شیعره ی سه باح هـنجدهر وه ده نووسـت: ((گونده که یان دووجار له شه ست و سـ و هه فتاو پـنجـاگوـزراوه، که ئه مه ش دوو ووداوی زه قن له مـژووی ژیا نی شاعیر بـیه ههر به زیندوویی له یادگی ماونه ته وه)). ناکرـت نووسهر زانیاری له باره ی شتـکه وه نه بـت، بهـام قسه ی له باره وه بکات. به تایبه تیش له لـكـكـپـنه وه و هـخنه ی ئه ده بیدا، که دنیا یه ك زانیاری له هه موو ووـکه وه ده وـت. سه باح هـنجدهر، دووساـ دوا ی ووداوی هـس قه ومیه کان، واتا ساـی 1965 له دایك بووه. ئیدی نازانم چـن ئه و ووداوه، له مـژووی ژیا نی شاعیر بینراوه و کاری لـ کردوو ه؟! هاوکات له هه فتاو پـنجیش، ئه و ته نها ته مه نی ده ساـ بووه. ئه مه ده ریده خات، که خوـندنه وه ی شیعری هـنجدهر، به هه مان ئه و میتـده ی

شيعری شاعيرانی تر، ده مانخاته چ هه و ب ئاگایه کی گوره وه. شاعیر باسی مژووی ژيانی خئی ناکات، به کو باسی مژووی نه ته وه یه ک و خاک ک ده کات، که ده یان جار سوو تماک کراوه. ئهم ج ره خو نندنه وهی شاعیر، وایکردووه که نووسهر، له چه ندین شو ننی وتاره که یدا، به هه له شيعری ئه و شاعیره بگات. ب نموونه: سه باح ه نجدهر ده ت:

مندا یم له اوه ماسی

وک لاره هه دان و

هه لکه شکانن داما درا..

خالید عه بدل، له افهی ئهم و نه شيعریه دا ده نووس ت: ((شاعیریش لاساری کردووه و هه لکهی شکانندووه، چونکه مندا هه وایه تی به هه موو شت ک ده دات)). به هه چ ش وه یه ک مه به ستی ه نجدهر له و و نه شيعریه دا، ئه وه نییه که نووسهر تی گه یشتووه. به کو مه به ست له ب به ش بوونییه تی له دنیای مندا ی و هه موو ئه و جوانیانه ی له و ته مه نه دا، مر ف به ریده که و ت. داما درا، واتا وه ههر مندا کی دیکه نه یه توانیوه چ ژو خ شی له دنیای مندا ی خ ی بین ت جا به ههر ه کار که وه ب ت. داما ین، کردار که له دهره وهی ویست و خواستی مر ف خ ی، وه ک ئه وهی ژیان به ئاراسته یه کی دیکه ی جیا له ئاره زووی ئه و بچ ت. هه رگیز له شيعری ئه ودا، وشه هه مان ئه و مانایه ی نییه، که له هه ندی واتای خ ی دایه. باوک له شيعری ئه ودا، هه ما نییه ب باوکی فیزیکی، لای ئه و شاعیره وشه بارگاوی ده کر به ده یان مانای دیکه، که له دهره وهی ت گه یشتنی من و خالید عه بدولیش دایه. خا کی دیکه ههر له باره ی شيعری ئه و شاعیره وه ب من ج ی سهرنج بوو ئه ویش ئه وه یه، کات خالید عه بدل ده نووس ت: ((زمانی شيعری سه باح ه نجدهر زمان کی ناسک و جوانه)). ب گومان ئهم ب چوونه ی ب ههر س شاعیره کهی تر دروسته و بابه تییه، به ام ب سه باح ه نجدهر، ت نه گه یشتنه له شيعری ئه و. هه چ شاعیر کی کورد، له سهرده می گ رانه وه تا کو ئ ستا، وه ک ئهم شاعیره، زمانی شيعری ئا ز و ک د ئام زو پ له مه دلولی شاراهه نییه. زمانی شيعری ئهم شاعیره، نه ک ناسک و مانسی نییه، به کو زمان کی مه عریفی و بابه تی قوو ه و ه گه کانی ده چنه وه ن و ئاین و فله سه فه و وحیانییه ت و چه ندین ئامازه ی تر، که هه موویان له شيعری ئه ودا هه ن. ئه گه ر زمان له شيعری ئه ودا ئاسان بووایه، ئ ستا ئه ویش ده بووه شاعیر کی باوی ئه و سهرده مه، له کات کدا به پ چه وانه وه یه. ئه زموونی ه نجدهر، ئه زموون ک نییه تیایدا وه ک خالید عه بدل ده ت خو نه ره کانی ماندوو نه کات و به زمان کی ساده په یامه که ی بگه یه ن ت. شيعر لای ه نجدهر، ج ر که له مه عریفه، به رله وهی ب ئستاتیکا و چ ژ ب ت.

ئهم شاعیره، ب چ ژو جوانی شيعر نا نووس ت، به کو شيعر وه ک

ژانر کی دیکه فیکرو مه عریفه ده بین ت و له هه مووشی گرن گتر، شیعی گهردوونیه که له دهره وهی هه موو سنوور کی جوگرافی و فیکری باز نه یه کی دیاریکراو داب ت. بیه شه ده بینن، به په نجهی ده ست ده ژم ردردن ئه وان هه له شیعی ئه م شاعیره ده گن. به در ژایی م ژووی شیعر، له ن و ئه مه دا ت گه یشتن کی ج گپرو دیاریکراو ب شیعر هه یه، که ده ب سهدان هزار خو نه رو بینهری هه ب ت. وه ئه وهی یاری ز ران بازی ب ت. ئه م وانینه، ب هه موو ق ناغه کان گونجاو و بابه تی ب ت، ب شیعی ئه ستا که شیعی دواي م د رنه شه، گونجاو نییه. چونکه شیعر له ئه ستادا ئه زموون کی خودیه له وهی بابه تی ب ت. له م وانگه یه شه وه ئه زموونی ه نجه در ئه زموون کی تایبه ته. به ب وای من ئه م ئه زموونه، ته نها شوناسی ئه زموون کی تایبه ت هه ده گر ت که ه نگدان هه ی زمانی تایبه تی و دنیا بینی تایبه تی و به شیعر کردنی هه موو شته کانی ن و گهردوونه. به شیعر کردن ک که مانا تیایدا ئه وه نده قوو ه که به خو نه وه یه ک و بگره چه ندین سا یش، خو نه ر نه توان ت بگاته خا ی ک تایی.

ئه مه شه ماهیه تی شیعی ه استه قینه که زه مهن و شو ن نا ناس ت. چونکه ههر شیعر ک بووه به ش ک له زه مهن و واقع کی دیاریکراوی ک مه ایه تی و سیاسی و ئاید ل لژی، ئیدی به ک تایی هاتنی ئه م واقع، ئه زموونه شیعریه که ش باوی نام ن ت و له په یام و مانا ده که و ت. به ام ئه زموونی تایبه تی سه باح ه نجه در، له ز وان هه ده ست پ ده کات و تا سه ره تا وشه بوو، به رده وامی هه یه. ته نانه ت ههر خو نه ر ک به وردی سه رنجی له و ئه زموونه داب ت، ده یناس ته وه و ده زان ت ک لاسایی ده کاته وه. ئیدی نازانم نووسهر چ ن بو لری ئه وهی هه بووه که ئه زموونی ئه م شاعیره، له چوار چ وهی ئه زموونه شیعریه کانی س شاعیره که ی تر، پ ل ل ن بکات، که ئاسمان و سمان جیان له یه کتری. دوا جار یش نووسهر ده نوو س ت:)) سمان بریتیه له ک مه ه (چیه ک ک)). ته نها ئه و پرسیاره ده که م، ئه گهر سمان له ک مه ه چیه ک ک پ کهه تبیت، ئه وا سمانه یان ک مه ه چیه ک؟

به رله وهی ک تایی به وتاره ب نم، ده مه و ئامازه به وه بده م، که ه شتا سهدان هه ی زمان و ده رب ی ن له نووسینه که ی ئه و به س زه دا ههن. که ئه گهر به رده وام بوواینه له ده رختنیان، ئه وا وتاره که مان یه کجار یه کجار در ژ ده بووه وه. به داخه وه نووسهر به م وتاره ی، نه ک ههر شت کی نو ی نه خسته سهر ئه زموونی شیعی ئه م چوار شاعیره، به کوه به ج ر ک له ج ره کان له ئه زموونه که شی دان. به تایبه تی ئه زموونی (شاکه لی و ه نجه در) که پ گه یه کیان له شیعی کوردیدا هه یه. هیوادارم، ئه مه یه که م و دوا بابه تی ب ت، له باره ی ل ک ی نه وه له شیعی کوردی، ب ئه وهی نه که و ته هه ی زیاتر له

داها توودا...

*تـبـیـنـی:

دژه باوه کان له شیعی هاوچه رخی کوردیدا، وتار کی (خالی د عه بدل) هو
ماوه یهك له مه و بهر له ما پیه ی ئه ده بی ده نگه کان بـا و کرایه وه...